

בעזרת השם יתברך

ספר

עצתו אמונה

בריון פון חיזוק, אמונה און
פראקטישע עצות פאר'ן לעבן,
געשריבן דורך ראש ישיבת תפארת
התורה ברסלב

אידיש

פרשת ואתחנן

תש"פ

צו באקומען וועכענטליך די עצתו אמונה רופט: 718-387-2691

צו באקומען די און אנדערע ספרים און קונטריסים:

היכל הקודש וויליאמסבורג

Heichal Hakodesh
Williamsburg
27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
1-718-384-1652

היכל הקודש קרית ברסלב

ליבערטי
Heichal Hakodesh
Kiryas Breslev
181 Huschke Road
Liberty NY 12747

היכל הקודש קרית יואל

Heichal Hakodesh
Kiryas Joel
8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
1-845-243-0563

היכל הקודש קרית יואל

Heichal Hakodesh
Kiryas Joel
8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
1-845-467-5299

היכל הקודש מאנסי

Heichal Hakodesh
Monsey
32 Dolson Road
Monsey NY 10952
1-347-733-7551

היכל הקודש בארא פארק

Heichal Hakodesh
Boro Park
1011 41 Street
Brooklyn NY 11219
1-718-384-1652

Visit Our Web Site:

www.BreslevCenter.com

צו הערן די הערליכע שיעורים
פונעם ראש ישיבה שליט"א רופט:

חיזוק פאר די
אידישע שטוב
212-444-9169

קול
ברסלב
212-444-9191

חיזוק יומי

צו באקומען די חיזוק יומי
טעלעפאון מעסידזשינג
אימעיל
347-630-2876
chizikyomi@gmail.com

עַנְתוּ אִמּוֹנָה

זאל איך גיין זיך אונטערזוכן אויב איך האב די קאראנע
ווירוס? א.....

ווי אזוי קען איך ארויסנעמען מיין ווייב פון א שלעכטע
גוסטע? ג.....

וואס טו איך אז מיין טאכטער וויל נאר זיך אנטון שיין? ה.....

זאלן מיידלעך אנטון טייערע קליידער ביי א חתונה? ז.....

וועל איך שוין קיינמאל נישט האבן קיין זעלבסט זיכערקייט ט

פארוואס האב איך פלוצלינג פארלוירן דעם געפיל צום
רבי'ן? יב.....

זאל איך ענדיגן נאכאמאל ש"ס, אדער איבערגיין יעדע מסכתא
101 מאל? יד.....

ווי אזוי קען איך זיך טרייסטן אויף די בחור'ישע יארן וואס
זענען פארפאלן? טז.....

זאל איך ווייטער לערנען ספרי חב"ד, אדער ענדערש ברסלב'ע
ספרים? כ.....

ווי אזוי קען איך מאכן מיין מאן מער אינטערעסירט אין
מיד? כב.....

וויפיל דארף איך האבן מיט מיינע עלטערן נאך די חתונה?... כה

מעג איך קויפן אן איינטריט קארטל צום סיום מיט מעשר
געלט? כו.....

איש אמונות

דיין זכות איז זייער גרויס מיט'ן העלפן דרוקן דעם צווייטן חלק
עצתו אמונה..... א

זארגטס נישט, איר וועט זוכה זיין צו שיינע הערליכע דורות. א
אז איר וועט פאלגן דעם רבי'ן, וועט עס זיין א שיינע דואיגע
שטאט..... ב

זאלסט נישט טענה'ען מיט דיין ווייב..... ג

געב אכטונג פון גוים, אפילו זיי רעדן שיין..... ד

אז דו וועסט מכבד זיין דייע עלטערן, וועסטו ארויסגיין פון
חובות..... ה

הנהגות פון תשעה באב..... ו

זייער אכטונג געבן אויף צניעות און קדושה..... ז

לאזט אייך נישט פארנארן..... ז

שכר לימוד דארף זיין די ערשטע זאך..... ט

עֲצָתוֹ אֱמוּנָה

זאל איך גיין זיך אונטערזוכן אויב איך האב די קארנאגע
וויירוס?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קודם כל וויל איך זיך באדאנקען פאר'ן ראש ישיבה אויף די שיינע שיעורים.

איך געפין זיך יעצט אינדערהיים אפגעזונדערט, מיט אלע סימנים פון די קארנאגע וויירוס

און איך וויל וויסן אויב איך זאל גיין מאכן א טעסט [בדיקה] אויב איך האב טאקע די קארנאגע.

איך דארף איך חיזוק אויף דעם.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת דברים, ב' מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר, בני ברק.

איך האב ענהאלטן דיין בריוו.

די עצה ארויס צו קריכן פון די מחלה קארנאגע וויירוס און פון אלע מחלות

איז נאר דורך זיך שטארקן צו זיין פרייליך און האפן צום אייבערשטן.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן כד): "מצנה גדולה להיות

בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחרה בכל כחו, וכל החולאת

הבאין על האדם - כלם באין רק מקלקול השמחה", עס איז א גרויסע מצנה צו זיין

שטענדיג פרייליך און זיך שטארקן מיט אלע כחות נישט צו זיין דעפּרעסעט. ווייל

אלע מחלות און אלע קרענק קומען ווייל מען איז דעפּרעסעט און נישט פרייליך.

און דער רבי זאגט דארט ווייטער: "גם חכמי הרופאים אמרו, שכל המחלות והחלאים רעים באים רק מחמת חסרון השמחה", אפילו די דאקטורים זאגן אז אלע מחלות קומען פון דיפּרעסיע און פון זיין נישט פרייליך.

א פרייליכער מענטש דרייט זיך ארויס פון קארנאנע און פון אלע מחלות; שלמה המלך זאגט (משלי יח, ד): "רוח איש יכלכל מחלהו", א מענטש וואס זיין מצב רוח איז גוט, ער איז גוט-מוטיג - קען זיך שטארקן אויף זיין מחלה, "ורוח נכאה - מי ישאנה", און איינער מיט א צעבראכענע גייסט קען נישט אריבערטראגן די קראנקהייט, דאס צעבראכנקייט מאכט אים פאלן השם לשמרינו.

דעריבער זאלסטו זיך נישט לאזן צעברעכן; גיי נישט צו קיין דאקטורים, זיי קענען נישט העלפן. זיי זאגן קלאר 'מיר ווייסן נישט וואס דאס איז, ווי אזוי מען באגייט זיך מיט דעם'; אלע זענען מודה אז דער אייבערשטער - ער אליינס פירט די וועלט און קיינער אנדערש. מאך נישט קיין שום טעסט, עס העלפט נישט און עס איז נישט מעלה און נישט מוריד, וועסטו זען אז ביז א קורצע צייט וועסטו זיין געזונט און שטארק.

אויך בעט איה דיר זאלסט נישט אויסהערן די גייעס; די גייעס ווארפט א פחד און א שרעק, מען טאר נישט הערן קיין גייעס. א רחמנות אויף די וואס זענען איינגעטונקען אין גייעס, די קענען ממש נישט לעבן; די פחד פון די גייעס - דאס אליינס איז ערגער פון די גאנצע מחלה קארנאנע, מער מענטשן זענען נפטר געווארן פון די פחד און בהלה ווי פון די קארנאנע אליינס.

אזוי ווי דער הייליגער בן איש חי זכותו יגן עלינו ברענגט א מעשה פלא (בן יהודה בבא קמא, דף ס מדפי הגמרא) וואס האט פאסירט, אמאל איז געווען א שווערע עפידעמיע, עס איז געווען א מגיפה, א מחלה מיט'ן נאמען קוליר"ע. פאר די מחלה האט זיך פארשפרייט האט איינער געטראפן דעם משחית וואס איז געווען געשטעלט אריין צו ברענגען די קרענק און אים געפרעגט וויפיל מענטשן ער גייט הרג'נען דורך די קרענק קוליר"ע, האט ער געזאגט: "פינף טויזנט מענטשן", למעשה זענען גע'הרג'עט געווארן פופצן טויזנט נפשות דורך די מחלה קוליר"ע, שפעטער האט מען געפרעגט דעם משחית: "פארן וואס זאגסטו ליגנט? האסטו געזאגט אז דו גייסט הרג'נען מיט די קוליר"ע פינף טויזנט מענטשן, למעשה האסטו גע'הרג'עט פופצן טויזנט מענטשן?!" האט דער משחית געענטפערט: "איך האב נאר גע'הרג'עט מיט מיין שווערד קוליר"ע פינף טויזנט מענטשן, די

איבְּרִיגֶע צָען טוֹיִנְט זַענען גַּעשְׂטאַרְבֵּן פּוֹן שְׂרַעַק און פּאַניק; זַעט מַעַן אַז דִּי שְׂרַעַק און פּאַניק איז עֲרַגְעֵר פּוֹן דִּי מַחְלָה זַעלְבֵּסט.

שְׂטאַרק זײַ, דְּעֵר אַיִבֶּעַרשְׂטֵעֵר וועט דִּיר גַּעבֵּן אַ רְפוּאָה שְׂלִימָה.

...

ווי אזוי קען איך ארויסנעמען מיין ווייב פון א שלעכטע

גוסטע ?

שאלה :

לְכַבֵּד דְּעֵר ראש ישיבה שליט"א,

איך וויל פֿרעגן וואס מען טוט ווען די ווייב פאלט אריין אין א שלעכטע שטימונג, ווען זי

ווערט טרויעריג און אנגעצויגן?

איך ווער נישט פארלוירן און איך בין בדרך כלל נישט בייז, אבער ווי אזוי קען איך איר

אויפהייבן און מאכן פרייליך? איך פרוביר אסאך זאכן און עס גייט מיר גארנישט, וואס טוט

מען?

יישר פח

תשובה :

בְּעִזְרַת ה' יִתְפָּרֵךְ - יום ה' פְּרִשְׁת דְּכָרִים, ב' מְנַחֵם-אָב, שְׁנַת תש"פ לְפָרֵט קָטָן

לְכַבֵּד ... גֵּר וְאֵיר.

איך האב ערהאלטן דיין פֿריוו.

וואויל איז דיר אז דו געבסט אכטונג אין שטוב אויף דיין ווייב, דו פרובירסט

מיט אלע וועגן איר פֿרייליך צו מאכן; חכמינו זכרונם לברכה זאגן (קידושין לד:):

"אשה - בעלה משמחה", דער מאן האט א מצוה פֿרייליך צו מאכן זיין ווייב.

דער רבי האט אונז זייער געפעטן און געווארנט מיר זאלן רעדן שייין אין

שטוב און האלטן טייער די ווייב; דער רבי האט געזאגט (שיחות הר"ן, סימן רסד): "הלא

הנשים הם סובלים צער ויסורים גדולים מאד מאד מילדיהם", די פֿרויען ליידן

גאר אסאך צער און ווייטאג פון די קינדער, "צער העבור", זיי ליידן בשעת'ן

טראגן, "והלדה", נאכדעם די צער פון געבוירן, "והגדול", און צער פון אויפציען

די קינדער, "כאשר ידוע לכל עצם מכאובם וצערם ויסוריהם", אזוי ווי עס איז

פאר יעדן באקאנט ווי שווער עס איז אריבער צו גיין די זאכן; דער הייליגער רבי נתן זאגט (שם, סימן רסג) ער האט געהאט א שמועס מיטן רבי'ן איבער דעם וואס מען זעט ביי אינגעלייט אז זיי צעטיילן זיך פאר א שטיק צייט און אסאך מאל ענדיגט זיך דאס מיט א גוט חס ושלום, האט דער רבי געזאגט: "שׁוֹה מַעֲשֵׂה בַעַל דָּבָר, שְׂמַנִּיחַ אֶת עַצְמוֹ עַל זֶה מַאֲד, לְקַלְקֵל הַשְּׁלוֹם שֶׁל בְּנֵי הַנְּעוּרִים, כְּדֵי שִׁתְּפוּסוּ בְּמִצְוֹתָיו חֶס וְשְׁלוֹם עַל יְדֵי זֶה", דאס איז מעשה שטן, דער יצר הרע מאכט מען זאל זיך צעטיילן, ווייל אז מען איז אן א ווייב ווארפט ער אראפ דעם מענטש אין ביטערע עבירות, דער יצר הרע לאקערט אויף יונגע פארפעלקער זיי צו צעטיילן און אזוי כאפט ער זיי אריין אין זיין נעץ השם ישמרנו.

דערפאר זאלסטו ווייטער פרוברן מיט אלע כוחות פרייליך צו מאכן דיין ווייב; עס איז נישט גרינג פרייליך צו מאכן די ווייב, אבער דאס איז די יסוד פון קדושה. ווייל ווען עס איז דא שמחה אין שטוב, עס איז דא ליבשאפט צווישן מאן און ווייב - דעמאלט הערשט א הייליגקייט, מען האט א ריינע מח - מחשבה, מען זוכט נישט פֿרעמדע זאכן, מען איז צופרידן מיט וואס דער אייבערשטער האט געגעבן.

זע צו לערנען אין שטוב; א פרוי האט זייער ליב צו זען איר מאן לערנען אין שטוב, זי הייבט אן קוקן אנדערש אויף אים, זי הייבט אים אן האלטן חשוב און טייער.

אויף זאלסטו רעדן ווייף און שוין; צו א פרוי דארף מען רעדן ווייכע רייד, פוטער ווערטער. לערן זיך פונעם אייבערשטן, ווען ער האט געהייסן משה רבינו רעדן צו די אידן, זיי געבן די תורה - האט ער געזאגט פאר משה רבינו ער זאל רעדן ווייכע רייד צו די פרויען (שמות יט, א). באנוץ זיך נישט מיט שארפע ווערטער: "נו, קומסט שוין?" אדער: "ביסט נאך אלץ נישט גרייט?!" זאלסט קיינמאל נישט רעדן אזוי צו איר, וועט זי נישט אריין פאלן אין א שלעכטע גוסטע. דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

וואס טו איך אז מיין טאכטער וויל נאר זיך אנטון שייך?

שאַלָה:

לְכָבוֹד דְּעַר ראש ישיבה שליט"א,

ראשית כל א גרויסן ישר כח פאר אלע דברי חיזוק והדרכה, דער איבערשטער זאל אייך ווייטער געבן כח און מוט אנצוגיין מיט די עבודת הקודש צו העלפן און מחזק זיין אידישע קינדער.

אצינד צו מיין שאַלָה, איך האב א טאכטער, א גרעסערע מיידל, א וואויל קינד, זי ציט אבער זייער שטארק צו די אלע היינטיגע מאדעס און סטיילס, פארשטייט זיך בדרך כבוד נישט חס ושלום אויפפאלנד, זי פארשטייט אבער נישט די שיינקייט פון צניעות וכדומה און דאס קאסט אונז אסאך כח און מי. מיין ווייב תחילת איז דוקא מער צו די פרומערע זייט.

וויל איך פֿרעגן דעם ראש ישיבה שליט"א וואס מען קען טון איר צו איבערצייגן די חשיבות און וויכטיגקייט פון צניעות און באשיידנקייט, און בכלל נישט צו זיין ביזן נאר מיט קליידונג און פאז, נאר מער תוכן'דיג, ווי א אידישע טאכטער דארף זיך פירן, אויך וועלכער לימודים און ספרים זי זאל לערנען,

א גרויסן יישר כח און הצלחה מרובה.

תשובה:

בְּעִזְרַת ה' יתברך - יום ה' פרשת דברים, ב' מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן
לְכָבוֹד ... נרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

עס איז נישט קיין פראבלעם צו גיין אנגעטון שייך; אז דיין טאכטער איז ערליך און וואויל, זי גייט אנגעטון אידיש - דארפסטו טאנצן פאר שמחה און איר נאר הייבן און לויבן.

מיט כבוד וועסטו איר געוואונען; געב איר כבוד, געב איר גוטע ווערטער, זאג איר שטענדיג ווי גוט זי זעט אויס, ווי שייך זי איז און ווי גוט זי פארשטייט צו קליידער - אזוי וועסטו איר געוואונען און זי וועט בלייבן וואויל און גוט. דער רבי זאגט (ליקוטי מוהב"ן, חלק א', סימן רב): "כל מי ששכלו קטן ביותר, צריך לחלק לו כבוד ביותר", ווער עס האט ווייניג שכל, דארף מען אים אפגעבן מער כבוד, "כי כל מה ששכלו יותר קטן, הוא יותר חפץ בכבוד", ווייל ווי ווייניגער שכל מען האט אלץ מער כבוד דארף מען, "וכמו שאנו רואים בחוש שהנשים מקפידין מאד

על כבודם, ורוצים מאד את הכבוד", אזוי ווי מיר זעען ביי פרויען אז זיי זענען זייער מקפיד אויף זייער כבוד, "וזה מחמת שהנשים דעתן קלה וקטנה מאד", דאס איז ווייל זיי האבן נישט אזא שטארקע פארשטאנד; אז דו וועסט איר אויסרימען און לויבן, דו וועסט קוקן גוט אויף איר און איר געבן גוטע ווערטער - וועסטו האבן נחת פון איר.

ווען די קינדער זענען נאך יונג דעמאלט איז די צייט וואס מען קען זיי גרינג אויסבייגן, שפעטער ווען זיי זענען שוין עלטער דעמאלט דארף מען שוין אכטונג געבן ווי אזוי מען רעדט און ווי אזוי מען פארלאנגט, דעמאלט דארף מען גיין מיט חכמה - מיט אסאך גוטע ווערטער.

מען דארף אסאך בעטן דעם אייבערשטן אז מען זאל זוכה זיין צו ערליכע קינדער; עס איז געווען א ברסלב'ער חסיד וואס האט זייער מצליח געווען מיט אלע זיינע קינדער, ווען מען האט אים געפרעגט: "ווי אזוי האסטו זוכה געווען אז אלע זיינע קינדער זענען ערליכע אידן?" האט ער געענטפערט: "וואס מיינט איר, איך האב זיי אראפגעריסן פון בוים? ! איך האב אסאך טרערן פארגאסן צום אייבערשטן איך זאל זוכה זיין צו זען נחת פון זיי; איך פלעג וויינען יעדן טאג צום אייבערשטן ער זאל מיר געבן ערליכע קינדער, דערפאר האב איך זוכה געווען צו ערליכע קינדער".

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

זאלן מיידלעך אנטון טייערע קליידער ביי א חתונה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א מיידל און איך שעפ ברוך השם אסאך חיזוק פון די דרשות. יישר פנ.

איך האב געוואלט פּרעגן וואס דער ראש ישיבה שליט"א האלט איבער חתונה קליידער.

יישר פנ

תשובה :

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת ואתחנן, ו' מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן ... תחי'.

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

וואס איך האלט איז נישט אינטערעסאנט, וואס צדיקים האלטן דאס איז וויכטיג צו וויסן; ווייל די צדיקים - זיי ווייסן וואס איז גוט פאר אונז, זיי ווייסן אונז דעם וועג ווי אזוי מיר זאלן זיך פירן און טון דעם ווילן פונעם אייבערשטן, זיי ווייסן וואס איז גוט.

מוהרא"ש שרייבט זייער אסאך אז מען זאל נישט מאכן קיין טייערע שמחות; נישט אויסגעבן געלט פאר די נישטיגע פאר שעה. א שאד די געלט וואס מען ווארפט אויס פאר די פאר שעה, אנגעהויבן מיט די בלומען; מען קויפט טייערע בלומען פאר אפאר שעה, גלייך נאך די חתונה ווארפט מען דאס ארויס אין מיסט. נאכדעם די קליידער פון די מחותנת'טעס און פון די משפחה; שווערע טויזנטער דאלער ווערט פארשוועמט פאר די פאר שעה, עס איז א גרויסע עבירה אויסצוגעבן געלט פאר די זאכן. מוהרא"ש שרייבט אז מען טאר נישט אויסגעבן געלט פאר די זאכן, ענדערש זאל מען נעמען די געלט און דאס געבן פאר די פארפאלק זיי זאלן קענען לעבן, זיי זאלן קענען קויפן א דירה.

אפגערעדט ווען מען האט נישט דאס געלט, מען בארגט געלט פאר די שטותים - איז דאס גאר א גרויסע זונד; מען בארגט שווערע טויזנטער דאלער און מען קען דאס נישט באצאלן, מען שלעפט שווערע זעק פון חובות, די גאנצע לעבן דריידט זיך ארום די חובות, קוים וואס מען הייבט אן באצאלן חובות פון איין קינד דארף מען שוין בארגן פרישע חובות פאר דעם צווייטן קינד און אזוי דריידט זיך דאס א גאנצן לעבן.

אפילו מען זאל יא האבן דאס געלט טאר מען נישט אויסגעבן געלט פאר שטותים פאר די פאר שעה - אלעס פאר אביסל כבוד המדמה; דער פראבלעם איז נישט מיט די עשירים, זיי אליינס זענען דאך נישט נארמאל. דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן סד): "כל הנגידים הגדולים, כמעט כלם, הם משגעים ממש", די גרויסע עשירים זענען אלע אינגאנצן משוגע; מיט זיי אליינס קען מען גארנישט טון, גיי לערן אויס א משוגענעם ווי אזוי זיך צו פירן, דער פראבלעם איז מיט די

אַלֶּע וואס חַנְפִּנְען די עֲשִׁירִים; מְעַן רִימֵט זײ אױס װען זײ מאַכן זײַך נאַרײש בײַ זײערע שְׁמֵחוֹת, מְעַן קְלַאפֵט זײ אײן רוקן, מְעַן הײבֵט זײ און מְעַן רִימֵט זײ, דערנאָך װערט דאָס אַ װעג פֿאַר אַלֶּע, אַלֶּע װײלן דאָס נאַכמאַכן.

געלויבט דעם אײבערשטן אַז אונזערע תּלְמִידוֹת, די תּלְמִידוֹת בֵּית פִּיגָא - סײ די פֿלוֹת און סײ די געשװױסטער גײען אַנגעטון בײ די שְׁמֵחוֹת זײער פֿשוט. מְעַן קױפֵט נישט קײן טײערע קלײנער, מְעַן קױפֵט נישט קײן בלוּמֶען, מְעַן מאַכט זײַך נישט נאַרײש; און אַפִּילו צירונג וואס דאָס אײז נישט בלוּזי פֿאַר די פֿאַר שְׁעָה, מְעַן גײט דאָך מיט דעם פֿאַר אַ שְׁטִיק צײט - קױפֵט מְעַן אױף פֿשוט'ע, מְעַן קױפֵט נישט די גאַר טײערע.

עס אײז אַ שְׁטאַלץ בײ תּלְמִידוֹת בֵּית פִּיגָא זײך צו פֿירן פֿשוט, עס אײז אַ שְׁטאַלץ בײ זײ צו קענען העלפֿן זײערע עלטערן גײן צו די שְׁמֵחָה אַן קײן חובוֹת. די תּלְמִידוֹת - מײדלעך און פֿלוֹת האָבן צווישן זײך אַ רײז װער עס קען גײן מער פֿשוט, מער ביליג; זײ װײסן וואס דער לעבן אײז, זײ װײסן אַז מְעַן װערט נישט מער װען מְעַן גײט אַנגעטון טײער; נישט דאָס אײז דער לעבן, נישט די טײערע בלוּמֶען דאָס אײז די חתונה, נישט די צירונגען אײז די זאך וואס מאַכט פֿרײליך בײ אַ שְׁמֵחָה, דאָס שײנקײט פון לעבן אײז װען מְעַן װײסט אַז אַלעס אײז דער אײבערשטער, ער פֿירט די װעלט און אַלעס אַלעס אײז מיט אַ פּונקטליכקײט און אַלעס אײז צום גוטן. דער עיקר חתונה הײבֵט זײך אַן װען חתן פֿלָה גײען אהײם, דער עיקר חתונה אײז װען מְעַן גײט אַרױס פון װעג אײנער פֿאַרן צוװײטן, דאָס שײנקײט און רײכקײט פון די חתונה אײז די זאַרן וואס דער אײבערשטער געבט; מְעַן לעבט מיט ליבשאפט מאן און װײב, מְעַן רעדט שײן, מְעַן אײז מוותר אײנער פֿאַרן צוװײטן און מְעַן אײז זוכה אױפֿצושטעלן ערליכע דורות.

אַ רחֲמֵנוֹת אױף פֿלוֹת וואס װײסן נישט וואס דער לעבן אײז, זײ װײסן נאָר אײן זאך, װי מער געלט אַרױסנעמען פון די עלטערן. אַ רחֲמֵנוֹת אױף זײ אַז מְעַן לערנט נישט מיט זײ די אַלֶּע זאַרן אײן סקול וואס דער לעבן אײז; מְעַן לערנט מיט מײדלעך אײן סקול'ס אַלעס וואס מְעַן קען נאָר לערנען, חוץ אײן זאך - וואס דער לעבן אײז. מְעַן פֿאַרדרייט זײ מיט נאַרשקײטן, מְעַן לערנט מיט זײ טיפֿע לימודים, זאכן וואס זײ װעלן קײנמאל נישט דאַרפֿן אײן זײער לעבן.

מוֹהֲרָא"ש הָאט אײנגעפֿירט בְּחַיִּים חֵירוֹת אײן זײן שְׁטעטל אײן יבִּנְאֵל, די בְּרַסְלָבֵעַ שְׁטאַט אײן אַרץ ישׂרָאֵל - אַז מְעַן זאַל חתונה האָבן אומזיסט, מוֹהֲרָא"ש

האט געבויט א זאל אונטערן בית המדרש, עס זאל נישט קאסטן קיין איין שקל פאר אלע אנשי שלומינו צו חתונה מאכן די קינדער און געלויבט דעם אייבערשטן אז מיר גייען אין דעם הייליגן וועג. אנשי שלומינו מאכן חתונה די קינדער אין בית המדרש אזוי ווי מען האט זיך געפירט אלע יארן במשך אלע דורות; די חופה מאכט מען אין גאס אינדרויסן פונעם בית המדרש, די סעודה ווערט צוגעשטעלט דורך משפחות פון די קהילה, איינער מאכט א קוגל, איינער מאכט פערפל, איינער מאכט אביסל טשאלנט און די סעודה איז א סעודה, חתן פלה זענען פרייליך ביז גאר און די עלטערן זענען נאך דאס מערסטע פרייליך, ווייל זיי קומען און גייען ווי עקטע מחותנים, עס קאסט זיי נישט קיין איין פרוטה.

די עסצייג און טישטוכער שטעלט דער בית המדרש צו, דאס איז די זעלבע עסצייג מיט וואס די חתן פלה האבן געגעסן אלע יארן אין ישיבה און אין סקול און די זעלבע טישטוכער אויף וואס די חתן פלה האבן אלע יארן געגעסן - פון חדר ביז צו די חתונה.

דאס איז וואס די צדיקים האבן געהאלטן וועגן חתונה קליידער.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן גיין אין זייערע וועגן; מיר זאלן נישט מאכן קיין אייגענע מנהגים.

...

וועל איך שוין קיינמאל נישט האבן קיין זעלבסט זיכערקייט?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געהערט א שמועס פונעם ראש ישיבה שליט"א אז יעדער מענטש איז זיך מייאש אין געוויסע ענינים, לגבי די זאכן האט ער שוין אויפגעגעבן, ער גלייבט אז ער וועט שוין נישט מצליח זיין אין דעם, אבער דער רבי לערנט אונז אז עס איז נישט דא אזא זאך ווי יאוש.

איך האב אריינגעטראכט אין דעם און געזען אז דאס איז ליידער גאר אמת ביי מיר אין לעבן. איך בין אויפגעוואקסן אין א שטוב וואו איך האב קיינמאל נישט צוגעזען קיין רואיגקייט אדער א שמייכל צווישן די עלטערן, איך געדענק נישט אפילו איין מאל אין מייער יונגע יארן אז די משפחה זאל זיין און פארברענגען מיט א שמייכל, אפילו נישט איין נאכטמאל.

איך בין אויפגעוואקסן צוועטענדיג נאר דאָגות, אָנגעצוינגקייט און מחלוקת אין שטוב. ביידע פון מיינע עלטערן זענען גאר נעגאטיוו און אלעס זעט אויס שוואַרץ. ועל פולם דאס צוועטענדיג די קאלטקייט צווישן מיינע עלטערן, און ווי זיי קריגן זיך פסדר, האט מיך איבערגעלאזט אלע יארן מיט א געפיל פון אומזיכערקייט אויף די וועלט, איך בין אלע מאל פול מיט ספיקות. איך בין שוין נישט קיין יונגער אינגערמאן און איך קען נישט זיין פרייליך, איך קען נישט שמייכלען, איך פיל אלעמאל אומרואיג און אומזיכער מיט זיך און מיט די וועלט. און נאך מער אז ווען איך זע אנדערע מענטשן שמייכלען אדער זענען פרייליך הייב איך פשוט אן צו פילן גערועזט און אומרואיג, ווייל עס איז שרעקעדיג פאר מיר צו זיין בשמחה, איך פיל זיך גאר אין דער פּרעמד ווען עס איז דא א מצב פון פרייליכקייט ארום מיך.

איך האב טאקע איינגעזען אז איך בין אינגאנצן מיואש פון פילן פרייליך און פילן צופרידן און זיין בשמחה, פילן זיכער און רואיג אין לעבן.

דער רבי האט דאך אבער געזאגט אז קיין יאוש איז גארנישט פארהאן, איז מיין שאַלה ווי אזוי איז טאקע דא א מעגליכקייט איך זאל נאך יא קענען אמאל זיין פרייליך און זיכער מיט זיך?

נאך א זאך, איך שפיר ביי מיר אז איך וויל זייער שטארק באקומען אויפמערקזאמקייט פון מענטשן, א גוט ווארט פון א צווייטן, ממש ווי א קליין קינד. איך שעם זיך צו זאגן, אבער ווי עס זעט אויס, אזוי ווי איך האב עס נישט באקומען קיינמאל אלס קינד, דערפאר זוך איך עס יעצט אין די עלטערע יארן. איז דא אן עצה פאר דעם?

יישר פח

תשובה :

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת ואתחנן, ו' מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אז דו וועסט נעמען די עצה פון רבי'ן ; דו וועסט זיך אביסל מתבודד זיין, דו וועסט זיך אויסרעדן דיין הארץ צום אייבערשטן - וועסטו אנהייבן שפירן ליבשאפט און ווארעמקייט, אזוינס וואס דו האסט קיינמאל אין דיין לעבן נישט געשפירט.

דאס וואס מען איז זוכה דורך התבודדות איז נישט עפעס וואס מען קען מסביר זיין, מען הייבט אן שפירן אזא זיסקייט אין לעבן וואס מען האט נישט

געשפירט און מען וועט קיינמאל נישט שפירן; רעדן צום אייבערשטן ברענגט דעם מענטש צו שפירן מורא'דיג נאנט צום הייליגן באשעפער, דאס פארהיילט אלע וואונדן און היילט אלע שניטן. אפילו א מענטש זאל דורך גיין גאר ביטערע שוועריקייטן, אויב נעמט ער די עצה פון התבודדות, ער הייבט אן רעדן צום אייבערשטן - ווערט אים פלוצלינג אזוי ליכטיג און אלע וואונדן היילן זיך אויס.

דערבער אז דו האסט געהאט אזא שווערע יוגנט, דו האסט צוגעזען ווי דייער עלטערן קריגן זיך און דאס האט דיר איבערגעלאזט אין א וועלט פון ספיקות, אין א וועלט פון אומזיכערקייט - זאלסטו נעמען די עצה פון רבי'ן, זאלסטו זיך קובע זיין יעדן טאג א צייט זיך אויסצורעדן דאס הארץ צום אייבערשטן, דורכדעם וועסטו ווערן זיכער ביי זיך, דו וועסט ווערן אויפגעבויט.

בנוגע דאס וואס דו ווילסט אביסל ווארעמקייט, אביסל ליבשאפט און דו שעמסט זיך, דו מיינסט אז דאס איז א קינדערישע זאך; בעט עס פונעם אייבערשטן, בעט דעם אייבערשטן ער זאל דיר געבן אביסל ליבשאפט, ער זאל דיר געבן ווארעמקייט, ער זאל דיר גלעטן. ווען מען איז זוכה צו שפירן אביסל נאנטקייט צום אייבערשטן - דאס איז די בעסטע ליבשאפט.

מהרא"ש דערציילט אז מען פלעגט הערן ברסלב'ער חסידים זאגן תהלים מיט א געשמאק, זיי פלעגן רעדן צום אייבערשטן אויסגעמישט מיט די פסוקי תהלים; איינמאל האט מען געהערט רבי נתן'ס אן אייניקל רבי מיכל'ע, ווי ער זאגט תהלים (קאפיטל לה, א): "לדוד ריבה ה' את ריביו", האט מען געהערט ווי ער רעדט צום אייבערשטן: "רבונו של עולם קריג זיך פאר מיר, נעם זיך אן פאר מיר, אומר לנפשי ישעתך אני", זאג מיר אייבערשטער אז דו האסט מיר ליב, איך בין אזוי צעבראכן, איך דארף אביסל ווארעמקייט, אביסעלע ליבשאפט פון דיר".

דער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן עח): "קייין יאוש איז נישט פארהאן"; דאס איז נישט סתם געזאגט, 'עס איז נישטא קייין יאוש'; אויב מען טוט די עצות פון רבי'ן איז מען זוכה ארויסצוגיין פון אלע טונקלקייטן און פון אלע ביטערניש.

וואויל איז דעם וואס פאלגט דעם רבי'ן, וועט ער שפירן אויף די וועלט וואס צדיקים שפירן אין גן עדן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן העלחה אין אלע ענינים.

...

פֶּאָרְוּאָס הָאָב אִיךְ פֿלוצלינג פֿארלוירן דעם געפיל צום רביין?

שְׂאָלָה:

לְכַבֵּד דְּעַר רֹאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

געלויבט השם יתברך אז איך בין מקורב געווארן צום הייליגן רב'ן דורך די הערליכע שיעורים, מיין לעבן האט זיך דעמאלט אנגעהויבן, איך האב אנגעהויבן לעבן מיט'ן אייבערשטן, איך האב אנגעהויבן שפירן א געשמאק אין לעבן, און איך האב זיך געטוישט צום גוטן אין יעדן הינזיכט ברוך השם.

אין די לעצטע פאר טעג האט אבער עפעס פאסירט מיט מיר, איך ווייס נישט וואס, אבער איך האב ממש פארלוירן מיין טעם אין לעבן איך ווייס נישט וואס וועט זיין מיט מיר אויף די וועלט. איך האב פלוצלינג באקומען א קאלטקייט צום הייליגן רב'ן, און אן קיין שום סיבה הייב איך אן טראכטן פארנוואס דאס פעלט מיר אויס, און אפּשער וועל איך משוגע ווערן פון דעם.

עס הערט זיך אינטערעסאנט, אבער איך בין זייער צעמישט און טרויעריג, ובפרט אז איך ווייס נישט פארנוואס עס קומען צו מיר די אלע מחשבות און מרה שחורה. אויב דער ראש ישיבה קען מיר ביטע מחזק זיין ווייל עס איז מיר זייער שווער מיט דעם, און עס שטערט מיר זייער אין מיין סדר היום.

יִישׁר פֿח

תְּשׁוּבָה:

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יום ג' פֿרִשְׁת וְאֶתְחַנֵּן, ז' מְנַחֵם-אָב, שְׁנַת תש"פ לְפָרֵט קָטָן

לְכַבֵּד ... נְרוֹ יְאִיר.

אִיךְ הָאָב עֲרֵהאַלְטֵן דִּיין בְּרִיוּ.

דער הייליגער רבי פארענטפערט דיין פראגע, דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א, סימן עב): ווען א מענטש ווערט נתעורר לתשובה, ער וויל עפעס טון צו זיין גוט, ער וויל זיין אן ערליכער איד און ער מאכט אפ צו גיין צום צדיק, "ואחר כך כשנוסע, מתגבר עליו היצר הרע ונפל מתשוקתו שהיה לו תחילה", נאכדעם ווען ער איז שוין אויפ'ן וועג איז זיך דער יצר הרע מתגבר אויף אים און ער הייבט אן

פארליךן זיין געפיל צו גיין צום צדיק, "וְאַחַר כֵּן כִּשְׁבָא לְהַצְדִּיק, מִתְגַּבֵּר עָלָיו הַיָּצָר הָרָע עוֹד יוֹתֵר, וְאוֹבֵד כֹּל חֲשָׁקוֹ", נאכדעם ווען ער קומט אן צום צדיק איז זיך דער יצר הרע מתגבר אויף אים און ער פארלירט דעם גאנצן געפיל, זאגט אויף דעם דער הייליגער רבי: "אל יקשה בעיניך זאת, ואל יבהלוך רעיניך על זה", זאלסט נישט ווערן צעמישט פארוואס דאס פאסירט און נישט דערשראקן ווערן, די סיבה צו דעם איז, ווייל ווי מער דער מענטש איז זיך מתגבר אויף זיין יצר הרע אלץ מער איז זיך דער יצר הרע מתגבר אויף אים, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (סו"ף נב.): "כל הגדול מחברו יצרו גדול הימנו", ווי גרעסער דער מענטש איז אלץ א גרעסערער יצר הרע האט ער, דעריבער אין אנהייב ווען ער איז נאך נישט געווען ביים צדיק איז ער נאך נישט געווען אין א גרויסע מדריגה, האט ער געהאט נאר א קליינעם יצר הרע, אבער נאכדעם ווען ער גייט צום צדיק איז ער שוין גרעסער - קומט א פרישע יצר הרע, ביז ווען ער קומט שוין צום צדיק וואס דעמאלט איז זיך דער יצר הרע זייער מתגבר.

דאס וואס דו שפירסט לעצטנס ווי דו פארלירסט דיין גאנצע חשק, עס קומען דיר אריין מחשבות אז דו זאלסט אפלאזן דעם רבי'ן - דאס גייט אריבער אויף יעדן איינעם; יעדער וואס ווערט מקורב צום הייליגן רבי'ן, ביים אנהייב איז ער אין א פלאקער אין א ברען, ער שפירט ווי ער איז אריין אין גן עדן לעפעדיגעהייט, ער הייבט אן לעבן מיט'ן אייבערשטן, ער הייבט אן שפירן א טעם אין תורה ומצוות, אבער מיט די צייט נעמט מען אים אוועק דעם געפיל פדאי ער זאל קענען ארויף גיין צו א העכערע דרגא; אויב ער שטארקט זיך, ער האלט זיך שטארק אין רבי'ן אפילו אן א געפיל, אפילו מיט אלע קשיות און בלבולים - דאן איז ער זוכה צו קומען צו א העכערע דרגא.

די וויכטיגסטע זאך איז צו בעטן דעם אייבערשטן יעדן טאג: "רבונו של עולם, העלה מיר איך זאל זיין צוגעבינדן צום רבי'ן אויף די וועלט און אויף יעדע וועלט, איך זאל קיינמאל נישט אפלאזן דעם רבי'ן, איך זאל געדענקען ווי אזוי איך האב אויסגעזען אן דעם רבי'ן"; נאר מיט תפלה איז מען פארזיכערט, נאר מיט התבודדות קען מען זיך האלטן אין רבי'ן.

דעריבער בעט איך דיר זייער, שטארק זיך; לאז נישט אפ דעם הייליגן רבי'ן, בינד זיך צו צום רבי'ן, קוק נישט אויף די קשיות, קוק נישט אויף דעם וואס דו פאלסט אראפ, דאס איז נאר אז דו זאלסט גיין העכער און העכער. דער הייליגער

רַבֵּי זְאֵגֵט (ליקוטי מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כה): "וּכְזֹה טוֹעִין הַחֲסִידִים הַרְבֵּה, שֶׁפְּתָאם נִדְמָה לָהֶם שֶׁנִּפְלוּ מֵעֲבוֹדַת ה'", אֵין דַּעַם זְעֵנְעֵן זִיף עֲרַלְיִכֶע אִידֵן טוֹעֵה וּוְעֵן זִי שְׁפִירֵן פֿלוּצְלִינג אַ יְרִידָה, זִי שְׁפִירֵן ווי זִי הָאָבֵן פֿאַרלוֹיֵרֵן זִייעֵר בְּרַעַן און חֶשֶׁק וואס זִי הָאָבֵן גֵּעְהאַט און עס דאַכט זיף זִי אַז זִי זְעֵנְעֵן אַראָפֿגַּעפֿאַלן, "וּבְאַמַּת אֵין זֶה נִפְיֵלָה כָּלֵל, רַק מִחֲמַת שְׁצָרִיכִין לַעֲלוֹת מִמְדַּרְגָּה לְמְדַרְגָּה, וְאַז מִתְעוֹרְרִין וּמִתְגַּבְּרִין מִחֲדָשׁ הַקְּלִיפּוֹת, שְׁהֵם הַתְּאֻוֹת וְהַבְּלוֹלִים וְהַדְּמִיוֹנוֹת וְהַמְּחַשְׁבוֹת וְהַמְּנִיעוֹת כִּינֵּן כִּינֵּן, עַל כֵּן צָרִיכִין לְהִתְגַּבֵּר בְּכָל פַּעַם מִחֲדָשׁ", אָבַעַר בְּאַמַּת אִיז דָּאס נִישְׁט קִיין נִפְיֵלָה, דָּאס אִיז נָאֵר אַ דְּמִיוֹן וואס דַּעַר יֵצֵר הָרַע בְּרַעֲנֵגֵט אַרִיין אִינַעַם מְעֻנְטֵשׁ וּוְעֵן עַר אִיז מְצָלִיחַ און עַר קֵעֵן שׁוִין גִּיין ווייטער אִין דִּי קְדוּשָׁה, דַּעֲמַאֲלֵט מַאכְט עַר אַז דַּעַר מְעֻנְטֵשׁ זָאל הָאָבֵן חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, סְפִיקוֹת און מְנִיעוֹת וְכוּ'; מְעַן טָאֵר נִישְׁט קוֹקֵן אויף דַּעַם נָאֵר ווייטער דִּינַעֵן דַּעַם אִיבְּעַרְשְׁטֵן.

דַּעַר אִיבְּעַרְשְׁטֵר זָאל הַעֲלֹפֵן זָאלֶסט זִיף קֵעֵנְעֵן שְׁטאַרְקֵן אויף אַלְע בְּלוֹבִלִים.

...

**זָאל אִיף עֲנִידִיגֵן נֶאָכְאָמַל ש"ס, אַדַּעַר אִיבְּעַרְגִּיין יַעֲדַע מִסְכָּתָא
101 מָאֵל?**

שְׁאֵלָה:

לְכַבֹּד דַּעַר רֵאשׁ יְשיבָה שְׁלִיט"א,

אִיךְ הַאַלְט בְּרוּךְ הַשֵּׁם יַעֲצֵט אִינְמִיטֵן דִּי צווייטע מָאֵל ש"ס, נָאֵר מִיט אִייעֵר חִיזוּק און עֲצוֹת הָאָב אִיךְ דָּאס גַּעקֵעֵנְט בֵּאוויין.

יַעֲצֵט הָאָב אִיךְ גַּעלִינְט אַז מוֹהֲרָא ש"ש זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ זְאֵגֵט אַז מְעַן זָאל אִיבְּעַרְגִּיין אַ מִסְכָּתָא הונְדַּעַרְט און אִיין מָאֵל, און עַרְשְׁט נֶאָכְדַּעַם גִּיין צו דִּי צווייטע מִסְכָּתָא. ווייל אִיךְ וויסן אויב עס אִיז טאַקע דוֹקָא אַזוי, אַדַּעַר אִיךְ קֵעֵן ווייטער גִּיין מִיט מִיין סֵדֵר און עֲנִידִיגֵן נֶאָכְאָמַל ש"ס.

אויב אִיז יא דוֹקָא אַז מְעַן זָאל עֲנִידִיגֵן אִיין מִסְכָּתָא אויפֿאַמַּל הונְדַּעַרְט און אִיין מָאֵל, ווייל אִיךְ וויסן וואס יַעֲצֵט צו טוֹן? זָאל אִיךְ זיך אָפֿשְׁטַעלן וואו אִיךְ הַאַלְט און צורִיקִיין לַעֲרַנְעֵן יַעֲדַע מִסְכָּתָא הונְדַּעַרְט און אִיין מָאֵל, אַדַּעַר קֵעֵן אִיךְ קוֹדֵם עֲנִידִיגֵן נֶאָכְאָמַל ש"ס, און עַרְשְׁט נֶאָכְדַּעַם דָּאס טוֹן?

יִישַׁר פֶּחַ

תְּשׁוּבָה :

בַּעֲזַרְתָּ ה' יִתְבַּרְךָ - יוֹם ג' פְּרִשְׁתָּ וְאֶתְחַנֵּן, ז' מְנַחֵם-אָב, שְׁנַת תש"פ לַפְּרִט קָטָן
לְקַבּוֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אִיךָ הָאֵב עָרְהֵא לְטָן דִּינֵין בְּרִיוּ.

וואויל איז דיר אז דו לערנסט די הייליגע תורה; דו האסט זוכה געווען צו
מסיים זיין גאנץ ש"ס און דו האסט שוין נאכאמאל אנגעהויבן ש"ס.

חַמְּיֵנוּ זְכוּרֵנָם לְבִרְכָה בְּרַעֲנָנָען (אבות ו, ט) רַבִּי יוֹסִי בֶּן קִסְמָא דְּעַרְצֵיילֵט:
אֵינְמָאֵל בֵּין אִיךָ גַּעוֹעֵן אֲוִנטֵעֲרוֹועגֵנָס, אִיךָ הָאֵב גַּעטְרָאפֵן אֵינְעֵם אֲוִן יַעֲנַעַר
פְּרַעגֵט מִיר וואו אִיךָ וואוִין, אִין וועלְכֵע שְׁטאַט; הָאֵב אִיךָ אִים גַּעעֲנֵטפֶּעֶרְט אַז
אִיךָ וואוִין אִין אַ פֿלאַץ פֿון תְּלִמְיָדֵי חַמְּמִים, "אָמַר לִי, רַבִּי, רְצוֹנָךְ שְׁתַּדוּר עִמָּנוּ
בְּמִקּוּמְנוּ, וְאֵנִי אֶתֵּן לְךָ אֶלְפִים דִּינָרֵי זָהָב וְאֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת", הָאֵט עַר
מִיר גַּעפֿרַעגֵט: 'אָפֿשֶׁר וויל דער רַבִּי קוֹמַעֵן וואוִינְעֵן בֵּי אֲוִנְזַעַר שְׁטאַט אֲוִן אִיךָ
וועל אִיךָ גַּעבֵן אַסאַך גַּעלֵט אֲוִן טִיעֶרַע שְׁטִיעֶנַע?' "אָמַרְתִּי לוֹ, בְּנִי, אִם אֶתָּה
נוֹתֵן לִי כָל כֶּסֶף וְזָהָב וְאֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת שְׁבַעוֹלָם, אֵינִי דַר אֶלָּא בְּמִקּוּם
תּוֹרָה", הָאֵב אִיךָ אִים גַּעעֲנֵטפֶּעֶרְט: 'אֶפִּילוֹ אֲוִיב דו וועסֵט מִיר גַּעבֵן דִּי גַּאנְצֵע
גַּעלֵט פֿון דִּי וועלֵט וועל אִיךָ אֲוִיךָ נִישֶׁט גִּיין וואוִינְעֵן נָאֵר אֲוִיךָ אַ פֿלאַץ וואו מַעֵן
לְעִרְנֵט תּוֹרָה', "וְלֹא עוֹד, אֶלָּא שְׁבַשְׁעַת פְּטִירְתּוֹ שֶׁל אָדָם אִין מְלוּיִן לוֹ לְאָדָם לֹא
כֶּסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת, אֶלָּא תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִבְדּוֹ",
ווייל ווען אַ מַעֲנִטֵשׁ גִּיט אַנוּעַק פֿון דִּי וועלֵט נַעֲמֵט עַר מִיט נָאֵר תּוֹרָה אֲוִן גוֹטֵע
מַעֲשִׂים; דִּי אַלֵע גַּעלֵט, גַּאֲלֵד אֲוִן זִילְבֶּעַר - דָּאס נַעֲמֵט מַעֵן נִישֶׁט מִיט מִיט זִיךָ.

נָאֵר דָּאס וועט אַיבֶּער בְּלִיבֵן, נָאֵר דִּי תּוֹרָה וואס מַעֵן לְעִרְנֵט - דָּאס נַעֲמֵט
מַעֵן מִיט; דִּי בְּלֵעֲטַעַר גַּמְרָא אֲוִן פְּרָקִים מַשְׁנִיּוֹת וואס מַעֵן הָאֵט אַרױסִגַּעכְאפֵט
יַעֲדֵן טאַג, אַזוֹי ווי עֵס שְׁטִיט (מְשַׁלּוּי, כב): "בְּהִתְהַלְכְּךָ תִּנְחָה אֶתְּךָ", דִּי תּוֹרָה וועט
דִּיר בַּאֲגִלִּיטֵן אֲוִיךָ דִּי וועלֵט, "בְּשִׁכְבְּךָ תִּשְׁמַר עֲלֶיךָ", דִּי תּוֹרָה וועט דִּיר אָפֿהִיטֵן
אִין קָבֵר פֿון אַלֵעם שְׁלַעכְטֵס, "וְהִקִּיצוֹתָ הִיא תְּשִׁיחֶךָ", אֲוִן דִּי תּוֹרָה וועט זִיין פֿאַר
דִּיר אַ מְלִיץ יוֹשֶׁר בֵּימֵי בֵּית דִּין שֶׁל מַעֲלָה.

קַענְסֵט לְעִרְנֵעֵן ווי אַזוֹי עֵס איז דִּיר גַּעשְׁמַאק אֲוִן בַּאקוועם; מוֹהֲרָא שׁ הָאֵט
נִישֶׁט גַּעזאַגֵט מַעֵן זַאל לְעִרְנֵעֵן דִּןקאַ אֲוִיךָ אַ גַּעוויסֵע אֵיגִנאַרְטִיגַע וועג,

מוֹהָרָא שׁ וויל איין זאך: "יעֲדַעַר אִיד זאל לְעֲרַנְען און עֲנִידֵיגן די גאַנצֶע תּוֹרָה אָן אַ שׁיעוֹר מָאל"; אַיִינער האט אַ גַעשְׁמאַק צו עֲנִידֵיגן שׁ"ס כְּסִדְרָן, אַ צווייטער האט אַ גַעשְׁמאַק צו נַעמֶען אַיִן מִסְכָּתָא און דאס אַיִכְּפֶער גיין הוֹנְדֶערט און אַיִן מָאל און נאַכְדֶעם נַעמֶען נאָך אַ מִסְכָּתָא און דאס לְעֲרַנְען און עֲנִידֵיגן הוֹנְדֶערט און אַיִן מָאל און אַזוי ווייטער.

זיי זיך נישט מבלבל פון גארנישט, דער עיקר זאלסטו ווייטער לערנען פלייסיג.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

ווי אזוי קען איך זיך טרייסטן אויף די בחור'ישע יארן וואס זענען פארפאלן?

שאלה:

לְכַבֹּד דְּעֵר ראש ישיבה שליט"א,

איך בין שוין היינט קרוב צו די פֿערציג יאר, זייט די ישיבה יארן האב איך גארנישט געלערנט, ביז יעצט ווען איך בין אָנגַעקומען צו די שיעורים און געוואויר געווארן פון סדר דרדך הלימוד פון רבי'ן, האב איך אָנגַעהויבן ווידער צו לערנען די הייליגע תורה.

ווען עס קומט מיר אויס צו לערנען די גמרות וואס איך האב געלערנט אין ישיבה, לְמִשְׁלַע יעצט ווען מען לערנט מסכת שבת, קומט מיר ארויף אלטע זכרונות פון וואס איך האב געלערנט אין ישיבה, אסאך מאל איז די לשון הגמרא מיר ממש איינגעקריצט אין מוח פון אלס בחור.

איך טראכט יעצט אז עס איז אזא שאד אז איך האבן נישט געוואוסט פונעם דרדך הלימוד אלס בחור, דעמאלט וואלט איך זיך געקענט אָנפֿילן מיט אזויפיל תורה, איך האב ממש פארפאטשקעט מיינע יונגע יארן. היינט קלעבט זיך מיר נישט אן די לשונות פון די משניות און די גמרא וואס איך לערן יעצט.

אין די בחור'ישע יארן וואלט איך ווען געקענט קענען כל התורה כולה, אַנְשְׁטאַט די פֿאַר בְּלֶעֱטֶער גמרא וואס מען האט דעמאלט געלערנט. ווי אזוי קען איך זיך מחזק זיין?

יִישׁר כַּח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ואתחנן, ז' מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן
 לקבוד ... גרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

די שאד איז נישט נאר פאר דיר, די שאד איז פאר אלעמען; א שאד פאר אלע
 בחורים וואס גייען ארויס לתרבות רעה ווייל זיי האלטן נישט מיט די לימודים אין
 ישיבה. זיי האבן נישט קיין סיפוק אין זייער לעבן דערפאר זוכן זיי נארישקייטן,
 ביז זיי פאלן אנוועק. ווען זיי וואלטן ווען געוואוסט פונעם סדר דרך הלימוד פון
 רבי'ן (המבואר בשיחות הר"ן, סימן עו) וואלט קיינער נישט ארויס לתרבות רעה, יעדער
 וואלט געלערנט, יעדער וואלט געהאט חיות פון די הייליגע תורה און געלעבט
 מיט'ן אייבערשטן.

גלייב מיר, מען קען ראטעווען דעם גאנצן דור, עס איז דא א וועג צו
 ראטעווען די גאנצע יוגנט, וואס זאל מען אבער טון אז דער שטן שטעלט זיך אויף
 די לענג און אויף די ברייט דאס צו שטערן; ער שטעלט אויף פאלשע מנהיגים
 וואס רעדן אפ די בני הנעורים זיי זאלן נישט פאלגן דעם רבי'ן און נישט לערנען
 אויפ'ן רבי'נס סדר דרך הלימוד. וואס זאלן טון די אלע וואס זענען נישט מצליח
 אין לערנען? וואס זאלן טון די אלע וואס זענען נישט זוכה צו פארשטיין לערנען?
 - זאלן זיי אינגאנצן אפלאזן די תורה?!

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (קהלת רבה ז, כח): "אלף בני אדם נכנסין למקרא ...
 יוצא מהם אחד להוראה", פון טויזנט תלמידים קומט ארויס איין תלמיד וואס איז
 מצליח; וואס זאלן טון די אלע ניין הונדערט ניין און ניינציג תלמידים וואס זיי
 זענען נישט מצליח - זאלן זיי נישט לערנען? זאלן זיי אפלאזן די הייליגע תורה? !
 וואלט מען זיי געוויזן א וועג ווי אזוי זיי קענען אויף מצליח זיין, א וועג ווי אזוי
 זיי קענען לערנען די הייליגע תורה - וואלט יעדער פון זיי זוכה געווען צו זיין
 באהאפטן צום הייליגן באשעפער.

א שאד אויף די ישיבות וואס זענען נאך עד היום פארעקשניט נישט אריין
 צו לאזן דעם רבי'ן; זיי צערייסן דעם רבי'נס ספרים, זיי לאזן נישט בחורים שעפן
 חיות פון רבי'נס וועג. אנשטאט די בחורים זאלן זיין פארנומען מיט'ן טעלעפאן,
 אנשטאט זיי זאלן זיין פארנומען מיט קוקן מאווי"ס וואלטן זיי געקענט לערנען

אָן אַ שְׂעוֹר פֶּרְקִים מְשֻׁנוֹת און בְּלֻעֲטֵר גְּמְרָא. ווען אַ בַּחוּר הײבֶט אָן לַעֲרַנְען אויפֿן סֵדֶר דֶּרֶךְ הַלִּימוּד פֿון רַבִּי׳ן, עַר מֵאכֵט זײַךְ שְׂעוֹרִים בְּכֹל הַתּוֹרָה כּוֹלָה; עַר מֵאכֵט זײַךְ אַ שְׂעוֹר אין מְשֻׁנוֹת - לַעֲרַנְען יַעֲדֵן טַאג אַכְצֵן פֶּרְקִים מְשֻׁנוֹת, אין אָנְהײב זאַגט עַר די ווערְטֵער אָן פֿאַרשְׁטײן, פֿון דַעם אַלײנס בַּאקוּמט עַר אַזאַ חִיוֹת אַז עַר דַאַרף מַעַר גַאַרנישט, עַר זוכט נישט קײן מײסֶט, עַר זוכט נישט קײן עֵבִירוֹת, די תּוֹרָה - די ווערְטֵער פֿון די תּוֹרָה זַעטִיגט אײם.

דַער הײליגער רַבִּי נִתָּן הָאט דַערצַיילט, ווען מַעַן הָאט גַעזאַגט אויפֿן רַבִּי׳ן אַז דַער רַבִּי איז פֿון די בײטֶערע פֿת רַחֲמָנָא לְצַלֵּן הָאט דַער רַבִּי זײער גַעוויינט: "ווי קַען מַעַן אויסְטראַכטֵן אויף מײר אַזעלְכֶע שְׁקָרִים וְכוּ' וְכוּ'?" רַבִּי נִתָּן הָאט נישט פֿאַרשְׁטאַנען פֿאַרװאס דַער רַבִּי וויינט אַזוי, 'וואס דַאַרף אָנגײן פֿאַרײן רַבִּי׳ן וואס יַעֲנַעַר רַעֲדֵט אויפֿן רַבִּי׳ן? הָאט עַר גַעזאַגט! איז וואס?! אַבַּעַר שְׁפַעטֶער ווען רַבִּי נִתָּן הָאט גַעהאַט אויסְצושְׁטײן זײן מַחְלָקַת הָאט עַר גַעזאַגט: "איף פֿאַרשְׁטײ שױן פֿאַרװאס דַער רַבִּי הָאט גַעוויינט; עַס איז נישט אָנגַעגאַנגען פֿאַרײן רַבִּי׳ן אַז יַעֲנַעַר רַעֲדֵט אויף אײם, עַס הָאט ווי גַעטוּן פֿאַרײן רַבִּי׳ן אַז מַעַנטשן וועלן נישט קַענען מַקְרֵב ווערן, ווייל דַער זַקן זאַגט אויף אײם אַזאַ לְשׁוֹן הָרַע"; דַער רַבִּי הָאט אַ כַּח צו רַאטֶעווען דַעם גאַנצן דוּר. ווען נישט די לְשׁוֹן הָרַע'ס וואס מַעַן הָעֵרֶט נישט אויף רַעֲדֵן אויפֿן הײליגן רַבִּי׳ן, ווען נישט די וואס שְׁטַעֲרֵן און מאַכן חוֹזֵק - וואלט מַעַן גַעקענט רַאטֶעווען דַעם גאַנצן דוּר.

מֹהֲרָא שׁ הָאט מײסֶד גַעווען ישיבות אין אַמעריקאַ און אין אַרץ ישְׂרָאֵל וואו מַעַן לַעֲרַנְט אויפֿן סֵדֶר דֶּרֶךְ הַלִּימוּד פֿון הײליגן רַבִּי׳ן; די ישיבות זַענען גַעבױט אויף די שיחָה פֿון הײליגן רַבִּי׳ן וואס עַר הָאט גַעזאַגט (שיחות הַר"ן, סימָן עו): "שְׁאַיִן צַרִיכִין בְּלִמּוּד רַק הָאַמִּירָה לְבַד, לֹאמַר הַדְּבָרִים כְּסֵדֶר, וּמִמִּילָא יְבִין", מַעַן דַאַרף נישט פֿאַרשְׁטײן ווען מַעַן לַעֲרַנְט, מַעַן דַאַרף נאַר זאַגן די ווערְטֵער פֿון די הײליגע תּוֹרָה און צום סוּף וועט מַעַן פֿאַרשְׁטײן, "וְלֹא יִבְלִבַּל דַעֲתוֹ בַתְּחִלַּת לִמּוּדוֹ שִׁירְצָה לְהִבִּין תַּכְּף, וּמִחֲמַת זֶה יִקְשֶׁה לוֹ הַרְבֵּה תַכְּף וְלֹא יְבִין כָּלֵל, רַק כִּנְיִס מַחוּ בְהַלְמוּד, וַיֹּאמֶר כְּסֵדֶר בְּזִרְיוֹת וּמִמִּילָא יְבִין", מַעַן זַאל נישט ווערן צַעֲבֵרְאַכֵן ווען מַעַן זַעט אַז מַעַן פֿאַרשְׁטײט נישט וואס מַעַן לַעֲרַנְט, וואס דַאַס אַלײן - אַז מַעַן וויל גַלײף פֿאַרשְׁטײן - מֵאכֵט אַז עַס זַאל זײן שְׁווער צו פֿאַרשְׁטײן דַאַס לַעֲרַנְען, נַאַר מַעַן זַאל בְּלוֹיז זאַגן די ווערְטֵער כְּסֵדֶרֶן און מַעַן וועט פֿון זײַךְ אַלײנס פֿאַרשְׁטײן, "וְאִם לֹא יְבִין תַּכְּף, יְבִין אַחַר כָּף, וְאִם יִשְׁאַרוּ אֵיזָה דְּבָרִים, שְׂאַף עַל פִּי כֵן לֹא יוּכַל לַעֲמֹד

על כַּנְתוֹ - מה בַּכֶּף? "און אויב מען פֿאַרשטייט נישט דעם ערשטן מאל - וועט מען עס פֿאַרשטיין ביים צווייטן מאל און אויב מען וועט נישט פֿאַרשטיין דעם צווייטן מאל איז אויף גאַרנישט, "כי מעלת רבוי הלמוד עולה על הכל, וכמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה: 'לגמור והדר לסבור, ויף על גב דלא ידע מה קאמר' שְׁנַאמַר: 'גְּרָסָה נְפִשִי לְתַאבָּה'", ווייל דאס לערנען אַליינס איז גרעסער פון אלעם, אזוי ווי חַכְמֵינוּ זְכָרוֹנָם לְבְרָכָה זָאגן (עבודה זרה יט.) אז אַ מענטש זאל קודם אסאך זאגן די ווערטער פון די הייליגע תורה אפילו ער פֿאַרשטייט נישט וואס ער לערנט און דערנאך זאל ער לערנען צו פֿאַרשטיין, "כי על ידי רבוי הלמוד, שילמד במהירות ויזכה ללמד הרבה, על ידי זה יזכה לעבר כמה פעמים אלו הספרים שלומד - לגמרם, ולחזור להתחיל ולגמרם פעם אחר פעם, ועל ידי זה ממילא יבין וכו'", ווייל אז מען געוואוינט זיך צו צו לערנען שְׁנַעַל לערנט מען דאך זייער אסאך, דורךדעם איז מען זוכה איבערצוגיין יעדע זאך זייער אסאך מאל ביז מען איז זוכה צו פֿאַרשטיין וואס מען לערנט.

דער הייליגער רבי נתן זאגט: (ש) דער רבי האט זייער אסאך גערעדט פונעם דרך הלימוד, אז מען זאל נישט זוכן צו פֿאַרשטיין ווען מען לערנט. נאר מען זאל לערנען אסאך און פֿאַרשטיין ביז מען וועט זוכה זיין צו פֿאַרשטיין, ווייל ווען מען לערנט אויף דעם וועג איז מען זוכה אַנצוקומען אסאך מער ווי ווען מען לערנט שטייט און מען קלערט אריין אין יעדע ווארט, וואס דאס שטערט נאר דאס לערנען, זייער אסאך מענטשן לאזן אפ דאס לערנען צוליב דעם וואס זיי האבן גלייך געוואלט פֿאַרשטיין. ווען מען לערנט שְׁנַעַלערהייט - אזוי ווי אויבן דערמאנט, איז מען זוכה צו לערנען זייער אסאך; מען איז זוכה דורךצולערנען די גאַנצע תורה - גמרא מיט אלע פוסקים, תנ"ך מיט אלע מדרשים און זוהר הקדוש, "ויכרך מבאר שיחתו של רבנו זכרוננו לברכה, שטוב לאדם שיעבר בחייו בכל הספרים של התורה הקדושה", אזוי ווי דער רבי האט געוואלט אז מיר זאלן דורך לערנען פֿל התורה כולה (שיחות הר"ן, סימן כח), עיין שם.

דער אייבערשטער זאל העלפֿן זאלסט האבן העלחה אין אלע ענינים.

...

זאל איך ווייטער לערנען ספרי חב"ד, אדער ענדערש ברסלב'ע ספרים?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א ליובאוויטשער חסיד, און איך הער אסאך די שיעורים, אבער די גאנצע זאך פון התבודדות און רעדן צום אייבערשטן אויף די אייגענע שפראך, רעדט נישט צו מיר. ווייל ווי באקאנט האט מען אין חב"ד געלייגט א גרעסערער דגוש אויף התבוננות און מחשבה, דאס רעדן האט מען נאר געטון ביים דאווענען אין סידור, די תפלות. ווי אזוי קען איך זיך שטארקן יא צו רעדן צום אייבערשטן אזוי ווי מען לערנט אין ברסלב?

כאטש וואס איך בין אויפגעוואקסן אין חב"ד, האט מען אבער ביי אונז אינדערהיים געלערנט די ברסלב'ע ספרים, מיין טאטע פלעגט פארלערנען "סיפורי מעשיות", און מיין נאמען איז "נתן". כאטש וואס מען האט עס נישט געלערנט אלס א וועג ווייזער אין לעבן, בין איך אבער באקאנט מיט די ברסלב'ע ספרים. איך האב אבער א פראבלעם אז דער וועג ווי אזוי די ספרים זענען געשריבן רעדט נישט צו מיר אזוי שטארק, עס איז געשריבן אויף צו א פשוט'ע וועג. פון די אנדערע זייט אבער, ווען עס קומט צו לערנען די ספרים פון חב"ד, האב איך זייער ליב דער וועג ווי אזוי עס איז געשריבן, מיט'ן גאנצן אמת און א הויכע שכל, אבער למעשה איז מיר עס שווער צו נוצן אויפ'ן טאג טעגליכן לעבן לעובדא ולמעשה.

איך בין זייער צעמישט אין לעבן, איך ווייס נישט וואס איך וויל און וואס איך דארף וועלן. איך האף דער ראש ישיבה שליט"א וועט מיר קענען ווייזן א וועג וועלכע ספר איך זאל לערנען, אדער אויף וועלכע נקודות איך זאל זיך פארלייגן, אז איך זאל קענען מצליח זיין אין לעבן און אין עבודת השם.

יישר פנח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ואתחנן, ז' מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

לערן ווייטער ספרי חב"ד, לאז נישט אפ די הייליגע ספרים; בנוסף לזה זאלסטו נעמען די עצה פון התבודדות, עס זעט טאקע אויס ווי א פשוט'ע וועג, אבער די פשוט'ע זאכן דאס זענען די וויכטיגסטע אין לעבן.

ברויט און וואסער איז נאך מער פשוט'ער, אָבער אַן ברויט, אַן וואסער - איז נישטא קיין לעבן. אזוי אויך און נאך מער איז די גאַנצע זאך פון רעדן צום אייבערשטן, עס איז זייער א פשוט'ע זאך, אָבער אַן דעם קען מען זיך נישט דערהאלטן, מיט די ביטערע נסיונות וואס גייט אריבער אויף יעדן איינעם ברוחניות וּבגשמיות.

מוהרא"ש האט דערציילט, עס איז געווען א חבד'סקער בחור וועלכער האט געהאט א קרוב אין אומאן, ווען ער איז געווען אין אומאן ביי זיין קרוב האט ער דאס ערשטע מאל געהערט פון "התבודדות". ווייל אין חב"ד רעדט מען מער פון מחשבה, פון זיך מתבונן זיין אין גדלות הבורא, עס איז אים זייער געפאלן די פשוט'ע עבודה וואס דער רבי געבט אונז, מען זאל רעדן צום אייבערשטן כדבר איש אל רעהו, אזוי ווי מען שמועסט זיך אויס מיט א גוטער פריינט, מען זאל אלעס דערציילן דעם אייבערשטן.

שפעטער ווען די רוסן ימח שמם האבן אים פארכאפט און געפירט קיין סיביר האט ער געהאט דארט א שרעקליכע נסיון, ער האט נושא חן געווען ביי די רוסן ימח שמם און זיי האבן אים גענומען פאר א משרת אין זייער אפיס, דארט איז אויך געווען פארכאפט א גוי'שע מיידל, א גלח'ס א טאכטער און זי האט זיך פארטשעפעט אין אים, זי האט אים געמוטשעט ער זאל מיט איר טון אן עבירה, ער זאל מיט איר חתונה האבן. טאג נאך טאג, נאכט נאך נאכט - האט זי אים געמוטשעט אן קיין אויפהער; ער האט דאך געהערט פון ברוסלב'ער חסידים די זאך פון התבודדות, פלעגט ער זיך ארויס כאפן יעדע נאכט אין די ביטערע פּרעסע און געשריגן צום אייבערשטן: "אייבערשטער, וואס טו איך דא? איך לייד דא פון א שרעקליכע נסיון, איך שפיר ווי אט אט ווער איך אויס, אט אט ווער איך פארברענט, אייבערשטער נעם צו מיין נשמה ווי איידער איך זאל זיין מיט די גוי'טע", אזוי האט ער געשריגן יעדע נאכט און דערפון האט ער באקומען כח עומד צו זיין בנסיון פאר נאך א טאג, דעם קומענדיגן טאג ווען די נסיון איז נאכאמאל אונטערגעקומען האט ער נאכאמאל גענומען די פשוט'ע עצה פון התבודדות.

ווען עס איז אריבער דריי יאר האבן אים די רוסן באפרייט, מען האט געמאכט א געזעגענונגס מאלצייט, האט דאס מיידל געבעטן די אפיצירן אויב זי קען רעדן אפאר ווערטער פאר זיין כבוד, און זי האט אויסגעשריגן און געזאגט: "אויב איז

דא אין די וועלט א הייליגער מאן איז עס דער בחור! איך מוטשע אים פאר אזא לאנגע צייט ער זאל זיין מיט מיר, און ער האט מיר קיינמאל נישט אנגעריקט".

דער בחור איז צוריק געקומען קיין אומאן און דערציילט די געשיכטע; אלע אידן פון קליין ביז גרויס וואס האבן געהערט די מעשה האבן געוויינט, זיי האבן באוואונדערט ווי א יונגער בחור זאל קענען זיין אזוי שטארק ווי יוסף הצדיק; האט דער בחור געזאגט: "ווען איך וואלט ווען נישט געוואוסט פון די פשוטע עצה פון התבודדות, וואלט איך זיכער פארברענט געווארן; נאר די עצה, די פשוטע עצה פון רעדן צום אייבערשטן, פון וויינען צו אים, פון זיך אויסשמועסן מיט אים, דאס האט מיר געראטעוועט".

דעריבער בעט איך דיר זייער, לאז נישט אפ דיין וועג אין עבודת השם; בלייב מקושר צו די הייליגע רביים נשיאי חב"ד וועלכע האבן ליכטיג געמאכט די וועלט, ובנוסף לזה זאלסטו נעמען די פשוטע ברויט, די פשוטע וואסער, די פשוטע וועג פון שמועסן מיטן אייבערשטן, דאס וועט דיר ראטעווען פון אלעם שלעכטס.

די פשוטע וועג פון התבודדות קען ברענגען א מענטש צו די גרעסטע מדריגות, אזוי ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט (שיחות ה'רן, סימן קנד): "איך האב זוכה געווען צוצוקומען צו וואס איך בין צוגעקומען נאר ווייל איך האב זיך געפירט בתמימות ופשיטות, איך האב אסאך גערעדט צום אייבערשטן, איך האב זיך געפירט ווי א פראסטאק".

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן זוכה זיין צו זיין פשוטע ערליכע אידן.

...

ווי אזוי קען איך מאכן מיין מאן מער אינטערעסירט אין מיר?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א פרוי וואס איז זיך זייער מחזק פון די שיעורים, א גרויסן ויישר פת.

מיין מאן האט אסאך חברים, ער פארברענגט מיט זיי יעדע נאכט און סיי ווען ער קען נאר. אסאך מאל קומט ער אהיים גאר שפעט בינאכט, דריי אזויגער בינאכט איז נארמאל

ער זאל אהיימקומען.

עס טוט מיר זייער וויי, ווייל רוב מאל בין איך אליין. איך שפיר אז ער איז נישט אינטערעסירט אין מיר, זיינע חברים זענען אים מער אינטערעסאנט.

וואס קען איך טון אז ער זאל וועלן זיין מער אינדערהיים, אז ער זאל וועלן פארברענגען מיט מיר? מיר האבן עס שוין דורכגעשמועסט צווישן זיך, אבער עס האט נישט געהאלפן.

יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת ואתחנן, ח' מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן

מרת ... תחזי'.

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

די טעות מאכן זייער אסאך; מענטשן מיינען אז מיט איין מאל רעדן קען מען פועל'ן און ווען מען זעט אז מען פועל'ט נישט ווערט מען מיואש, מען געבט אויף; וואלט מען ווען גערעדט נאכאמאל און נאכאמאל שיינערהייט וואלט מען גע'פועל'ט, ווייל דער הייליגער רבי האט אונז קלאר געזאגט אז מיר זאלן רעדן צו מענטשן אפילו עס זעט אויס ווי מען פועל'ט נישט, ווייל ביים סוף פועל'ט מען יא.

אז אייער מאן קומט נישט אהיים ביינאכט, ער דריידט זיך מיט חברים ביז אין די שפעטע נאכט שעות, קען דאס זיין צוליב צוויי סיבות, אדער וויל ער אהיים קומען אבער עפעס שטערט אים אין שטוב, אדער איז ער קליינקעפלדיג, ער איז נאך אין די קינדערישע באביל פון חברים, ער איז נאך נישט ארויס פון זיין אייער שאלאכטס, ער מיינט אז עס איז דא אזא זאך ווי חברים.

דעריבער זאלט איר רעדן מיט אים, זאגטס אים שיינערהייט: "מיין טייערער מאן, איך האב דיר אזוי ליב, איך וויל זיין מיט דיר, איך וויל פארברענגען מיט דיר; זאג מיר, עפעס שטערט דיר פון וועלן זיין מיט מיר? עפעס באדערט דיר אין שטוב אז דו לויפסט ארויס צו זיין מיט חברים גאנצע נעכט?" זאגטס אים און בעטס אים שיינערהייט: "איך וויל אזוי שטארק זיין מיט דיר, איך וויל האבן דעם זעלבן סדר היום מיט דיר, איך וויל נישט גיין שלאפן אליין, איך וויל אזוי שטארק מיר זאלן גיין שלאפן אין די זעלבע צייט, מיין טייערער מאן, וואס קען איך טון דו זאלסט ליב האבן צו זיין אין שטוב? איך וועל אלעס טון פאר דיר."

מיט די שיינע רייד וואס איר וועט רעדן צו אים איין מאל און נאכאמאל און א דריטע מאל; מיט שכל, מיט ווארעמקייט - וועט איר אים ווייף מאכן און ער וועט אהיים קומען, ער וועט זיך אויפֿוועקן פון זיין שפרות פון חברים, און אויב עס האט מיט אייך, ער וועט אייך זאגן וואס שטערט אים, וועט איר אים צופרידן שטעלן, דעמאלט וועט ער שוין אהיים קומען.

אבער וויסן זאלט איר אז איר וועט דארפן האבן אסאך סבלנות, איר וועט דארפן ווארטן מיט געדולד. דאס גייט נישט אין איין טאג, דאס גייט נישט אין איין מינוט, און טאקע ווייל עס נעמט צייט ביז מען בייגט א מאן, ביז מען פועל'ט ביי אים וואס מען דארף פועל'ן - האבן פרויען נישט קיין כח צו נעמען די וועג, דעריבער ווערט אסאך גוטן; מען נעמט די גרינגע, שנעלע און פוילע וועג, מען הערט אויף רעדן, מען הייבט זיך אן צו עסן אינעווייניג, מען עסט זיך און מען עסט זיך ביז די ליבשאפט ווערט אפגעקילט און מען קען זיך נישט דערליידן, ביז עס ווערט א גוט. מען מיינט אז דאס איז א עצה, מען מיינט אז גוטן איז א וועג ארויס פון פראבלעמען, ווען באמת איז גוטן א וועג אריין צו שרעקליכע ביטערע פראבלעמען.

בעסט דעם אייבערשטן ער זאל אייך העלפן, ער זאל העלפן אייער מאן ער זאל האבן גוטע ערליכע חברים וואס וועלן אים נישט ארויס שלעפן ביינאכט פון שטוב. פרייטאג צו נאכטס ווען איר צינדט די ליכט זאלט איר זיך אויסגיסן דאס הארץ צום אייבערשטן; מען פירט זיך צו לייגן די הענט אויפ'ן פנים אז מען זאל גארנישט זען, מען זאל נישט ווערן געשטערט פון קיינעם, דעמאלט מיט די הענט אויפ'ן פנים זאלט איר בעטן פון אייער צעבראכענעם הארץ:

"רבנו של עולם, העלה מיר און מיין מאן מיר זאלן לעבן מיט שלום, מיר זאלן זיך ליב האבן און מיר זאלן זיך פארשטיין. רבנו של עולם, העלה מיין מאן ער זאל האבן גוטע חברים, העלה אים ער זאל זיך נישט דרייען אין גאס ביינאכט, ער זאל ליב האבן צו זיין אין שטוב"; אזוי זאלט איר בעטן דעם אייבערשטן, נישט נאר ביי די ליכט נאר יעדן טאג; דורכדעם וועט זיך אלעס איבער דרייען, איר וועט זען גרויסע ניסים.

מהרא"ש פלעגט שטענדיג זאגן פאר די פרויען וואס רבי נתן האט געבעטן זיין ווייב און זיינע טעכטער, אז ווען זיי צינדן אן די שבת ליכט זאלן זיי בעטן דעם אייבערשטן: "רבנו של עולם, אזוי ווי איך צינד אן די ליכט אזוי זאל

אֲנֵנּוּ צִינְדֵן וְוֵעֵרן דַּעַם הַיִּלְיָגֵן רַבִּינִים לִיכְט אִין אֲלַע אִידישע הֶעֱרָצֶער, פֿלֶעגט מוֹהֲרָא שׁ זַאגֵן דִּי פֿרוֹיעֵן זײ זַאלֵן אויסנוצֵן דִּי צײט בײַ דִּי לִיכְט און בַּעֲטֵן: "רבונו של עולם, טאטע זיסער! געב מיר א שיינע שבת און א שיינע לעבן. א לעבן מיט שלום, א לעבן מיט ליבשאפט; רבונו של עולם העלה מיר איה זאל האבן ערליכע קינדער וואס וועלן דיר דינען מיט ליבשאפט. רבונו של עולם אזוי ווי איה צינד יעצט אן דִּי שַׁבַּת לִיכְט, מאָף אונז לִיכְטִיג אונזער לעבן און מאָף לִיכְטִיג פֿאַר אֲלַע אִידישע קינדער; אֲלַע זַאלֵן וויסן פֿון דִּיר און אֲלַע זַאלֵן וויסן פֿון הַיִּלְיָגֵן רַבִּינִין. צינד אָן מײַן מאַנִּים האַרץ עַר זַאל דִּיר דִּינען מיט ליבשאפט און צינד אָן דִּי הֶעֱרָצֶער פֿון מײַנע קינדער."

אז איר וועט טון וואס שטייט אין דעם בריוו וועט איר זען ווי אלעס וועט זיך איבערדרייען, איר וועט האבן א הייליגע שטוב, אן ערליכע שטוב. דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

וויפיל דארף איה האבן מיט מיינע עלטערן נאך די חתונה?

שאלה:

לְכָבוֹד דְּעַר ראש ישיבה שליט"א,

איך וויל וויסן ווי סאך איד דארף האבן מיט מיינע עלטערן נאך די חתונה. איד וויל באַמַת נישט האבן מיט זיי, איד וויל אָבער וויסן וואס איד דארף טון.

יישר כח

תשובה:

בְּעִזְרַת ה' יתברך - יום ד' פֿרִשְׁת וְאַתְחַנֵּן, ח' מְנַחֵם-אָב, שְׁנַת תש"פ לְפָרֶט קָטָן

לְכָבוֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

איה האב ערהאלטן דיין בריוו.

פונקט וויפיל די ווילסט אז דיינע קינדער זאלן האבן מיט דיר ווען זיי וועלן

חתונה האבן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

מעג איך קויפן אן איינטריט קארטל צום סיום מיט מעשור געלט?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך וויל וויסן צי איך מעג קויפן אן איינטריט קארטל צום סיום מסכת שבת דעם
קומענדיגן זונטאג פרשת ראה הבא עלינו לטובה מיט מעשור געלט?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת ואתחנן, ח' מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

מעשור געלט דארף גיין פאר ענינים, פאר ארעמעלייט; מען קען נישט נוצן
מעשור געלט פאר סתם זאכן.

אז דו האסט נישט קיין געלט זאלסטו בלייבן אין שטוב און מיט האלטן די
סיום און די שיעורים אויפן טעלעפאן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

איש אמונות

דיין זכות איז זייער גרויס מיט'ן העלפן דרוקן דעם צווייטן חלק
עצתו אמונה

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת דברים, כ"ח תמוז, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר.

דיין זכות איז זייער גרויס מיט'ן העלפן דרוקן דעם צווייטן חלק עצתו
אמונה.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן גרויס שפע און האבן די זכות
צו העלפן דרוקן די אנדערע חלקים.
פון דיין ראש ישיבה.

...

זארגטס נישט, איר וועט זוכה זיין צו שיינע הערליכע דורות
בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת דברים, ב' מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן
מרת ... תחי'.

אייער מאן גרו יאיר האט מיר דערציילט אז איר האט פארלוירן וכי', נאך
אזויפיל צייט פון ווארטן און נאך אזויפיל מי און פלאג; מען האט שוין געמיינט
אז עס קומט שוין אט אט א מזל טוב און יעצט האט איר פארלוירן און איר זענט
זייער צעבראכן און צעקלאפט פון דעם.

איך בעט אייך זייער מרת ... תחי', איר זאלט זיך שטארקן מיט אמונה אינעם
בורא פל עולמים, איר זאלט גלייבן אז דאס איז געווען פאר אייער טובה, דער

אייבערשטער האט אייך דא געמאכט א גרויסע נס, ער האט אייך אפגעהיטן פון א נישט געזונט קינד; דאס איז איין שטיק חסד פונעם אייבערשטן.

זארגטס נישט, איר וועט זוכה זיין צו שיינע הערליכע דורות; אנשטאט קלאגן אויף וואס איר האט פארלוירן זאלט איר זיך פרייען מיט וואס איר האט, מיט אייערע ליכטיגע קינדער. אז איר וועט דאנקען דעם אייבערשטן אויף אייערע קינדערלעך וועט איר זוכה זיין צו נאך קינדער, צו א גרויסע געבענטשטע משפחה.

ווען איר צינדט די שבת ליכט זאלט איר בעטן דעם אייבערשטן אויף אייער שפראך (אידיש) פאר אייך, פאר אייער מאן, פאר אייערע קינדער און פאר אלע אידן.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

אז איר וועט פאלגן דעם רבי'ן, וועט עס זיין א שיינע רואיגע

שטאט

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ואתחנן, ז' מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן

לקבוד ... גרו יאיר, קרית ברסלב ליבערטי.

איך פריי זיך זייער צו זיין דא אין שטעטל אויפ'ן זומער; עס האט זיך אזוי געפירט פון הימל אז מיר זאלן נישט האבן קיין קעמפ, אזוי זענען מיר אין שטעטל.

איך בין זייער איבערגענומען פון די ערליכקייט פון דעם פלאץ און בעיקר פון די אהדות וואס הערשט דא; די משפחות לעבן אזוי שיין אינאיינעם, יעדער העלפט זיך ארויס איינער דעם צווייטן, יעדער זוכט צו טון גוטס פאר אנדערע - מען שפירט דעם רבי'ן אין די לופט, אלע דיבורים דריידט זיך ארום דעם רבינ'ס ווערטער.

מען שפירט ווי דער רבי איז דא; אזוי ווי דער רבי האט געזאגט, ווען דער רבי איז אנוועק געפארן פון ברסלב קיין אומאן האט דער רבי געלייגט זיין האנט אויף די מזוזה און געזאגט: "תראו להתקבץ יחד, ולהתפלל יחד", איר זאלט זיך האלטן צוזאמען און דאווענען צוזאמען, "כי אם תתפללו בכונה, אולי תוכלו

להמשיך אותי לכאן עוד הפעם". אויב איר וועט זיך האלטן צוזאמען און דאווענען צוזאמען, וועט איר מיר קענען ממשיך זיין צו אייך (חיי מוהר"ן, סימן קפז). אז איר וועט פאלגן דעם רבי'ן וועט זיין וואס דער רבי זאגט (ספר המידות, אות צדיק, סימן קמח): "עיר שהיא צינת את הצדיק", א שטאט וואס פאלגט דעם צדיק, "אין מלחמה נשמעת בה", הערט מען נישט אין איר קיין מלחמות, "ואין מהומה", עס איז נישטא קיין פארלוי'רנדייט, "ואין שמועה רעה", און מען וועט נישט הערן קיין שום שלעכטע נייעס.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

זאלסט נישט טענה'ען מיט דיין ווייב

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ואתחנן, ז' מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך בעט דיר זייער זאלסט נישט טענה'ען מיט דיין ווייב.

בנוגע אומאן, אז דו ווילסט אזוי שטארק קומען צום הייליגן רבי'ן זוכה זיין צו אלע תיקונים אבער דיין ווייב וויל נישט, זי זאגט אז דו זאלסט אפילו נישט טראכטן דערפון; דו ווילסט וויסן וואס צו טון.

דו בעט דעם אייבערשטן אן א שיעור מאל אז דו זאלסט זוכה זיין צו קומען צום רבי'ן; מיט דיין ווייב זאלסטו נישט טענה'ען, עס וועט גארנישט העלפן, מיט כח האט נאך קיינער נישט געוואונען די ווייב.

רעד צו איר שיינערהייט; זאג איר ווי שטארק דיין לעבן האט זיך געטוישט. ווען דו רעדסט מיט איר זוף נישט איר צו אויפווייזן אז זי איז נישט גערעכט, דו זאלסט נאר רעדן פון דיר, ווי שטארק דו ווילסט גיין.

אז דו וועסט זיין שטארק מיט די צוויי נקודות, דו וועסט בעטן דעם אייבערשטן אן א שיעור מאל און דו וועסט זיין שטארק מיט נישט טענה'ען מיט איר און נישט זוכן איר צו אויפווייזן אז זי איז נישט גערעכט, דו וועסט איר מכבד זיין - וועט זי זיך ברעכן פאר דיר, זי וועט דיר שיקן צום רבי'ן מיט שמחה.

בְּנוּגַע הַפְּצָה; יַעֲצֹט וְוַעַן דִּיין וְוִיב אִיז נֶאֱרָא אַ שְׁטאַרקע מַתְנַגְדַת וְכוּ' - זאַלסטו איר נישט דערצייילן אלע דיניע פֿלענער פון הַפְּצָה, זי פארשטייט נאך נישט וואס מיינט הַפְּצָה, דו זאג איר אז דו גייסט ערלעדיגן דיניע זאכן און אזוי זאַלסטו מאכן הַפְּצָה.

עס איז געווען אַ בְּרִסְל'ב'ער חסיד וואס האט נישט געהאט קיין פֿרנסה, ער האט געטון וואס שטייט אין שְׁלַחַן עֲרוּף (יִרְחַה דַעַה, סִימָן רַנֵּג) אז ווער עס האט נישט קיין פֿרנסה מעג צאמנעמען צדקה פאר זיך; זיין ווייב האט נישט געוואלט ער זאל גיין נאך געלט, זי האט זיך געשעמט, זי פֿלעגט פארלאנגען ער זאל בְּרַעַנְגֵען געלט אָן צו גיין נאך געלט. רוב טאג איז ער געזעצן און געלעבנט בְּהַתְמַדָּה רַבָּה און נאכמיטאג איז ער אהיים געקומען און זיך אָנגעטון זיין טייערן רַעַקל, ער פֿלעגט זאגן אז ער גייט צום פֿריץ, ער האט געשעפֿטן מיט'ן פֿריץ. זי איז געווען מְלֵא שְׂמֵחָה אז איר מאן איז אַזאַ פֿערזענליכקייט, ער מאכט געשעפֿטן מיט'ן פֿריץ; ער איז ארום געגאנגען אין די הייזער צאמנעמען געלט, אזוי האט ער זיך געפירט זיין גאנץ לעבן אָן דעם וואס זיין ווייב זאל וויסן וואס ער טוט. דער אייבערשטער זאל העלפֿן זאַלסט האבן העלחה אין אלע ענינים.

...

געב אַכטונג פון גוים, אַפֿילו זיי רעדן שׁיין

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יום ג' פֿרשת וְאַתְחַנֵּן, ז' מְנַחֵם-אָב, שְׁנַת תש"פ לִפְרֻט קֶטֶן ... תְּחִי'.

איך האב ערהאלטן אייער בריוו. די ערשטע זאך זאלט איר טוישן אייער טעלעפֿאן נומער אז דער גוי דער מנגל זאל נישט קענען רעדן מיט אייך.

איך וועל נאך היינט אריבער שיקן די חברה שומרים צו דעם גראסערי, זיי וועלן רעדן צום בעל הבית פונעם גראסערי און איבער געבן דעם גוי פאר די פאליציי.

יעצט בעט איך אייך, געבטס אַכטונג און טוטס מער נישט אַזאַ זאך; איר זאלט קיינמאל נישט ענטפֿערן פאר קיין שום פֿרעמדע מענטש - נישט קיין אונטערשיד א איד אָדער א גוי. אויב איינער שרייבט אייך אָדער רופֿט אייך - זאלט

איר זיך נישט וואוסנדיג מאכן; געבטס א קוק אין וואס פאר א סכנה איר זענט שיער נישט אריין געפאלן השם ישמרנו, איר זאלט קיינמאל נישט ענטפערן קיין שום מענטש.

פאלטס נישט פאר שיינע רייד, ווערטס נישט פארקויפט ווען איינער רעדט שייך צו אייך; איך פארשטיי אז איר האט נאך קיינמאל נישט געהערט איינער זאל רעדן שייך צו אייך, איך פארשטיי אז איר קומט פון א שטוב וואס אייער טאטע רעדט צו די קינדער זייער נידריג, ער רופט אייך: בַּהֵמָה, אָקס, פֿערד, מיט אלע מיאוסע ווערטער און יעצט איז די ערשטע מאל וואס איר הערט שיינע ווערטער פון דעם גוי טמא, אָבער זייטס געווארנט, דער גוי וועט אייך הרגענען ביים סוף! דאס איז זייער וועג; זיי ווילן כאפן אידישע מיידלעך, זיי הייבן אן מיט זייער שמייכל, נאכדעם הייבן זיי אן שייך רעדן, דערנאך פאלט מען אריין אין די ביטערע עבירה פון זיין מיט א גוי, ביז דער גוי וועט אייך צום סוף הרגענען.

ענטפערט נישט דעם גוי; איר וועט נאר ערגער מאכן, איר וועט גארנישט האבן פון אים מסביר זיין אז איר זענט א איד, איר וועט נאר ווערן גענטער מיט אים. דער רבי זאגט (ספר המידות, אות ניאוף, סימן י'): "לא תכנס עם פתוייך בטוען ונטען", גיי נישט אריין אין קיין הסברים מיטן יצר הרע, "כי אריכת הרגשת החושב אפלו לבחינת השולל תפעל הגברת החפץ ותתהפך הרצון אליו"; איר זאלט שוין טוישן אייער טעלעפאן נומער און איך וועל גיין צו די פאליציי.

שיינע ווערטער וועט איר באקומען נאך אביסל פון אייער חתן, פון אייער מאן - אויב איר וועט זיין שטארק, איר וועט זיך דערהאלטן.

איך ווארט צו הערן פון אייך אז איר האט געטוישט אייער נאמבער.

...

אז דו וועסט מכבד זיין דיינע עלטערן, וועסטו ארויסגיין פון חובות

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ואַתְחַנַּן, ז' מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר.

איך וואונדער זיך פארנוואס דו דערציילסט נישט די גוטע גייעס פאר דיינע עלטערן, אז עס איז דא גייעס ביי ענק; וויפיל וויינען דיינע עלטערן צאם פאר דיר

דו זאלסט געהאלפן ווערן מיט קינדער און יעצט ווען עס איז דא גייעס זאגסטו זיי נישט? דו ביסט נישט גערעכט.

בזכות וואס דו וועסט מכבד זיין דיינע עלטערן וועסטו ארויסגיין פון אלע דיינע חובות.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

הנהגות פון תשעה באב

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת ואתחנן, ח' מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד ... גרוי איר.

איך האב ערהאלטן דין בריוו.

היינט נאכט דאווענט מען נישט מנחה מיט מעריב אינאיינעם, מען דאווענט מנחה און פאר מען הייבט אן פאסטן דארף מען עסן א קליינע סעודה, מען טאר נישט עסן ביי די לעצטע סעודה מער פון איין געקאכטע זאך; מען וואשט זיך, מען עסט ברויט מיט אייער און מען טינקט דאס איין אין אש.

אויב מען וויל עסן א גרויסע סעודה דארף מען דאס טון פאר די סעודת המפסקת.

די סעודה וואס מען פאסט איין עסט מען אויף דער ערד און מען טוט זיך אויס די שוף. אויף אויב איז דא מער פון דריי מענטשן ביי די סעודה מאכט מען נישט קיין מזומן נאר יעדער איינער בענטשט פאר זיך.

היינט קען מען לערנען אלע שיעורים ביז ביינאכט; אזוי האט זיך געפירט דער הייליגער חפץ חיים זכותו יגן עלינו, ער האט געלערנט ערב תשעה באב.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן שוין אויסגעלייזט ווערן פון אונזער גלות.

...

זייער אכטונג געבן אויף צניעות און קדושה

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת ואתחנן, ח' מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר.

קודם כל א גרויסן יישר פח פאר'ן מאכן די מצוה פון הכנסת אורחים און העלפן די ישיבה מיט דעם וואס דו האסט זיך מתנדב געווען צו געבן דיין אונטערשטע שטאק פאר די בחורים, זיי זאלן האבן וואו צו זיין דעם זומער ווען מיר האבן נישט געפונען קיין קעמפ; דער אייבערשטער זאל דיר באצאלן פאר די גרויסע חסד.

איך בין נישט דיין בעל הבית און איך קען דיר נישט הייסן וואס צו טון, אבער א גוטע עצה קען איך דיר געבן.

אז דו האסט אריין גענומען בחורים ביי דיר אין בעיסמענט פאר'ן זומער זאלסטו נישט אריין נעמען קיין מיידלעך ביי דיר אין שטוב; עס איז נישט קיין צניעות אז עס זאלן זיך דרייען בחורים און מיידלעך אין איין חצר.

אויב דו וועסט האלטן מיידלעך ביי דיר אין שטוב וועל איך אהיים שיקן אלע בחורים; עס איז מיר נישט ווערד די גאנצע ישיבה אויב איז נישטא קיין קדושה. דער יסוד ביי אידישע קינדער איז קדושה - זיין הייליג; אויב עס איז נישטא קיין קדושה איז זייער ביטער.

איך האף דו וועסט אכטונג געבן, דו וועסט נישט לאזן דיין שטוב אויף הפקר.

...

לאזט אייך נישט פארנארן

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת ואתחנן, ח' מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן
מרת ... תחי'.

איר האט מיר געפרעגט אויב עס איז אמת אז מען קען זען זאכן אין א מענטש'ס אויגן, ווייל א פרוי איז געקומען און זי רעדט איין אונזערע פרויען אז זי זעט זאכן אין די אויגן וכו' וכו'.

איך בעט אייך זייער, הייבטס אן טרינקען פון די אונגארישע וויין, הייבטס

אָן לערנען דעם הייליגן רבינ'ס ספּרים; לערנט אַשר בנחל, לערנטס עצתו אמונה - וועט מען אייך נישט קענען אפּנארן.

דער הייליגער רבי האט דערצייילט (תני מוה"ר ז"ל, סימן רס): עס איז געווען אמאל א גרויסער סוחר, א וויין סוחר; ער האט געהאט די בעסטע וויין, די אונגארישע וויין. איינמאל ווען ער איז געפארן אונטערנוועגס האט אים זיין משׁרת און דער בעל עגלה געבעטן אויב זיי קענען פארזוכן אביסל פון די גוטע וויין, די אונגארישע וויין; דער בעל הבית האט זיי געגעבן אביסל און זיי האבן געהאט א געלעגנהייט צו פארזוכן פון די גוטע וויין.

אפאר טעג שפעטער האט זיך געמאכט אז דער משׁרת איז אנגעקומען אין א קליין שטעטעלע צו א פלאץ וואו מען האט געטרינקען וויין, די מענטשן האבן זייער אויסגעלויבט די וויין, זיי האבן געזאגט: "דאס איז דאך די גוטע וויין, די אונגארישע וויין", האט דער משׁרת זיי געבעטן אויב ער קען אויף טרינקען אביסל פון די גוטע וויין, די אונגארישע וויין; זיי האבן אים געגעבן אביסל פון די וויין, נאכדעם וואס ער האט געטרינקען דערפון האט ער זיך אנגערופן צו זיי און געזאגט: "איך ווייס אז די וויין איז נישט קיין גוטע וויין, עס איז בכלל נישט קיין אונגארישע וויין", אלע האבן אנגעהויבן שרייען אויף אים, מען האט אים געשלאגן, היתכן ער רעדט אויף די וויין, אבער ער האט זיך געהאלטן ביי זיינס און ווייטער געזאגט: "איך ווייס אז די וויין איז נישט קיין גוטע וויין, עס איז בכלל נישט קיין אונגארישע וויין", ער האט צוגעלייגט אז ער איז געווען ביי א גרויסער סוחר וואו ער האט שוין פארזוכט פון די גוטע וויין וכו'.

דער רבי האט אויסגעפירט די מעשה און געזאגט: "לעתיד כשיבוא משיח", ווען משיח וועט קומען, "אז ידעו כשיתנו זין המשמר", דעמאלט וועט איר וויסן ווען מען וועט אייך געבן פונעם זין המשמר, "אזי לאחרים יוכלו להטעות ויתנו להם זין וואליחשין סטראוויצטיר ויאמרו להם שהיא זין הטוב המשמר", אנדערע מענטשן וועט מען קענען אויסנארן, מען וועט זיי געבן סתם וויין און מען וועט זיי זאגן אז דאס איז גוטע וויין, דאס איז דער זין המשמר, "אבל לאנשי שלומנו לא יוכלו להטעות כי אנחנו טעמנו זין הטוב", אבער אנשי שלומינו וועט מען נישט קענען פארנארן ווייל איר האט שוין טועם געווען פון די גוטע וויין.

עס איז מיר א וואונדער אז נאכן הערן אזויפיל דרשות און נאכן זען וואס מוהרא"ש געבט אונז - ווערט איר נאכאלץ פארלוירן פאר באבע מעשיות, יעדעס

מאל עס קומט א פרוי און הייבט אן רעדן אינע זאכן, קויפט איר אפ אינע רייד. איר קענט דאך גלייך זען וואס זי רעדט, וואס זי פארקויפט און וואס אינע ווערטער זענען; זי רעדט פון אייבערשטן? זי רעדט פון צדיק? אויב זי רעדט פונעם אייבערשטן, פון פאלגן א צדיק, זי דערציילט וואס זי האט פאקומען פון מוהרא"ש זכותו יגן עלינו און זי איז מחזק אנדערע פרויען צו גיין אין די וועגן פונעם צדיק, דעמאלט קענט איר זי אויסהערן (נישט יעדע ווארט וואס זי זאגט מיינט אז דאס איז וואר), אבער אז זי רעדט אינע שיינע חלומות, אינע פאנטאזיעס (טשאדעלע פאדעלע) - וואס קויפט איר דאס אפ?

עס איז נישט דאס ערשטע מאל וואס פרויען קומען דא און פרויבירן צו מאכן פרויבירן אויף אונזערע ווייבלעך און עס איז נישט דאס לעצטע מאל, און עס איז אלץ דא שוואכע וואס ווערן אריין גענארט; בפרט ווען מען הייבט אן רעדן פון געוונטע עסן און קעגן שאטס וכו' וכו', זאלט איר שטענדיג זיך אכטונג געבן פון זיי.

איך וועל אייך נאך שרייבן מער באריכות אן אנדערע מאל.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

שכר לימוד דארף זיין די ערשטע זאך

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת ואתחנן, ח' מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוער ... גרוי איר.

איך וויל זייער בעטן אלע משפחות וואס וועלן האבן די קינדער ביי אונז אין מוסד דעם קומענדיגן יאר הבא עלינו לטובה זאלן איינשרייבן די קינדער אין אפיס; סיי די משפחות וואס ווילן שיקן אין די וויליאמסבורג'ע מוסדות און סיי די וואס ווילן שיקן אין קרית ברסלב. מיר זענען יעצט מסדר די כיתות פאר די קומענדיגע יאר הבא עלינו לטובה, מיר דארפן וויסן ווער עס שיקט צוריק די קינדער און ווער עס נעמט ארויס.

צווייטנס, אלע משפחות וואס ווילן שיקן די קינדער אין די מוסדות דארפן געבן פאר די קינדער שאט"ס; מען וועט נישט מאכן קיין שום אויסנאם פאר קיינעם. מיר האבן דעם הייליגן רבי'ן, ער איז אונזער וועג ווייזער און אים פאלגן

מיר. די אלע פרויען וואס ליינען און ווייסן שיינע חלומות האבן צוויי פריירות, אדער לייגן די חלומות און פאנטאזיעס אין דער זייט אדער זוכן א צווייטע מוסד. דריטנס, ווען מען רופט דיר פון אפיס זאלסטו זיך וואוסנדיג מאכן; די פרויען וואס ארבעטן אין אפיס זענען מינע ארבעטערס, זיי ארבעטן פאר מיר. אז מען רופט דיר זאלסטו שייך רעדן צו זיי; עס טוט מיר זייער וויי צו הערן פון אפיס אז געוויסע עלטערן מאכן ליצנות ווען מען רופט זיי.

איך מאך א נייע זאך דעם יאר אינעם מוסד, אויב עלטערן וועלן נישט מיט ארבעטן מיט די מוסד וועט מען זיי לאזן אליינס ארבעטן מיט די קינדער; מיר זענען גרייט צו ארבעטן מיט אייערע קינדער אויב איר ווילט ארבעטן מיט אונז אינאיינעם, אויב נישט וועלן מיר לאזן פאר די עלטערן די גאנצע ארבעט.

אמת, מוהרא"ש האט מיר געזאגט איך זאל נישט אהיים שיקן קינדער וואס די עלטערן צאלן נישט קיין שכר לימוד; איך האלט זיך צו דעם און מיטן אייבערשטנס הילף וועל איך ווייטער אזוי טון. אבער מוהרא"ש האט נאך זאכן געזאגט; מוהרא"ש זאגט אז אויב עלטערן מאכן זיך נישט וואוסנדיג ווען מען רופט זיי, דעמאלט זאל מען לאזן די עלטערן אליינס אויפציען די קינדער.

ווען עלטערן זאלן ווען ווייסן ווי די מלמדים, טיטשערס, מנהלים און מנהלות צערייסן זיך יעדן טאג, יעדע מינוט און יעדע רגע פאר די קינדער; עס איז נישטא נאך אזא שווערע ארבעט ווי האלטן קינדער, לערנען מיט קינדער און דיסציפלינען קינדער, ווען די מלמדים קומען אהיים נאך א טאג ארבעט זעען זיי גארנישט, נאר שטערנס; זיי שפירן יעדן טאג ווי דאס איז זייער לעצטע טאג אינעם מוסד, זיי ארבעטן ביטער שווער און נאך אלעם ווען עס קומט סוף וואך באקומען זיי נישט זייער געהאלט - פארן וואס? ווייל די עלטערן לאכן זיך אויס! ווייל די עלטערן לייגן שכר לימוד די לעצטע זאך!

מען דערציילט מיר פון אפיס וואס עלטערן ענטפערן, טראכט איך צו זיך: וואו בין איך - איך בין אין היכל הקודש? וואו בין איך - צווישן אנשי שלומינו? נאר איך האב געהערט פון מוהרא"ש וואס שכר לימוד איז? נאר איך האב געהערט פון מוהרא"ש אז מען דארף באצאלן שכר לימוד?!

עס זענען דא אין די קהילה אינגעלייט און בחורים וואס העלפן פסדר שאפן געלט פאר שיינע זאכן אין די קהילה, דער נעמט צאם געלט פאר ספרים, א

צווייטער נעמט צאם געלט פאר דאס און יענס; איך זע די נעמען פון די נדבנים
און איך פארשטיי נישט פארנוואס פאר ספרים, פאר שענק, פאר טישן און פאר
בענקלעך וכו' וכו' - האט מען געלט; מען ברענגט געלט, מען ברענגט עס מיט א
שיינע פנים, אבער ווען מען בעט דיר טאג נאך טאג "צאל שׁכר לימוד", דיין זון'ס
מלמד דארף ווערן באצאלט, דיין טאכטער'ס טיטשער דארף אהיים ברענגען
ברויט און מילך - מאכט מען זיך נישט וואוסנדיג, מען לאכט זיך אויס!

האטס נישט מורא, נישט אלע זענען אזוי; רוב משפחות זענען טייערע
משפחות וואס צאלן שׁכר לימוד און אויב זיי האבן נישט - קומען זיי און בעטן
זיך וואס מען קען טון אויסצוארבעטן א פלאן, זיי רעדן זיין צו די
איינגעשטעלטע און צו די ארבעטערס, אבער די אלע וואס מאכן א געשפעט, די
וועט מען לאזן זיי זאלן אליינס אויפציען די קינדער און זיי מחנה זיין.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן שוין אויסגעלייזט ווערן פון אונזער
גלות.

...

Keren Hadfusa of Breslev
27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205-1509
P: 718-387-2691
Email: Mail@kerenhadfusa.org